

VOX POP ROCK

Revistă dependentă de **toți fanii**

Anul IV, nr. 9 / 1996, 8 pag., 700 lei

SECRET

Pe 14, în Gala Tele 7 abc și lansare de disc la Târgul Internațional de Muzică, iar de Revelion în Italia!

MOBY lizare generală

Vineri, 29 noiembrie 1996. Mare concert, mare, la Sala Polivalentă din Capitală. Toată suflarea rave-tehno-dance s-a înghesuit zor-nevoie să-l vadă și să-l asculte pe maestrul tuturor acestor genuri: **Moby**. # Rar mi-a fost dat să văd la un concert atâta bună-dispoziție. Cei prezenți au dansat, s-au zburâțuit, s-au agitat practic tot spectacolul. Vorbesc de cei care n-au avut loc. Cei care au avut, au fost mai lezeși. # Prima trupă a fost autohtonă **Suie Păpărușe**, bine primită de public. Cei trei au fost în formă. Prezența în număr mare a „martorilor” i-a stimulat. Deși frigul a dat bine peste plaiurile mioritice, cea mai cerută piesă a fost tot „La mare, la soare”. # În pauzele dintre trupe, n-a fost niciodată liniște. Legătura între un recital și altul a fost asigurată de către **DJ Duncan**, care a mixat, cu pricepere și rezezițiune, diferite piese cu aspect de rave-tehno. El a fost de asemenea bine primit de către dansatori. # Au urmat cei de la **Propellerheads**, deloc cunoscuți de către cei din sală. Totuși, nimeni nu a părăsit locul, așa cum se întâmplă la concertele de rock. Toată lumea (din ce în ce mai multă, căci tot veneau, veneau oameni) a rămas pe loc și a ascultat. Piese ritmate și prezența scenică extraordinară a celor doi (Will și Alex) au făcut ca zburâțul să fie generală, chiar dacă muzica era în primă audiere. # În sfârșit, **Moby** și-a făcut apariția, dictând mobilizare generală. Cu ușurința lui extraordinară de a cânta atâtea genuri (rave, tehno, alternativ, rock), Moby a reușit să fascineze în scurt timp publicul românesc. Tinerii au reacționat mai puțin bine la cele 2-3 scurte întreruperi, datorate unor probleme de sunet. Din păcate, cu toată iscusința lui, Moby n-a reușit să dialogheze cu sala. Pare-se că erau prea puțini cei care știau limba engleză, drept pentru care poantele lui Moby (haioase, de altfel) n-au prins defel. După două-trei încercări nereușite, el s-a mulțumit să anunțe piesa următoare și nu s-a mai aventurat să discute cu cei din sală. # Când a început însă să arunce cu casele conținând ultimul său album, „**Animal Rights**”, editat în România de **Roton**, s-a creat mare agitație. „**Try to not get hurt!**” (Încercați să nu vă răniți!) a strigat glumeț și totodată ușor ironic Moby. # Această seară reușită, organizată de **Assos Music**, s-a încheiat cu programul de discotecă susținut de membrii grupului **Cyndi Cat**. Au rămas să danseze, după ora 2,00, aproximativ cinci sute de persoane.

TOP 7 NONCONFORMIST

I Can't Stop Loving You — Ray Charles

Love Is All Around — Wet Wet Wet
I'm So In Love With You — Texas
Victim Of Love — Bryan Adams
Everybody Loves a Lover — Doris Day

Forever Love — Gary Barlow
Old Love — Eric Clapton
Real Love — John Lennon

Love Of My Life — Queen
One Love — Bob Marley & The Wailers
Victim Of Love — Erasure
I Love You In The Same Old Way — P.Anka
Nothing's Gonna Change... — Glenn Medeiros
Guarantee Of Love — Sybil

Vision Of Love — Mariah Carey
People Need Love — Abba
Ruby Love — Cat Stevens

■ Daiana Olteanu

■ Ana Călin

Back to '94

Nu e un titlu de melodie. În acest format apăream exact în decembrie '94. Dacă totul e ciclic, atunci până spre martie ar trebui să ne redresăm. Pentru noi, cu acest număr, anul 1996 se încheie. Vă e clar că am fi vrut o ediție specială, dar factori neprevăzuți de noi au stricat calculele. Asta nu ne împiedică să ținem legătura (prin rubrica din „ZIUA”), să corespondăm și să vă urăm de-acum SARBĂTORI FERICITE, cu tone de muzică bună!

PENTRU ANDREI PARTOȘ
VOX POP ROCK
ȘI TOȚI CĂLĂTORII
ÎNDRĂGOSTIȚE
DE MUZICĂ !!!

Târgul Internațional de Muzică

(ediție specială de Crăciun)
16-20 decembrie 1996, Sala Palatului zilnic, între 10,00-17,00

Fundația Culturală PHOENIX îi atrage pe iubitorii de muzică într-o prelungită întâlnire de final de an. La ora închiderii ediției, lista firmelor participante este impresionantă: Adivan (București),

Alma Artex (București), Atlantic Trading (București), AVC (București), Bast Music (București), Blitz (București), Cardinal 93 (București), Dolly Do Contact (Galați), East & Art (București), Edgar Surin Production, Electrecord, Euromusic (București), Eurostar, FBS Lines-Roland (Gheorghieni), Metropol Music (București), Nemira & Co, Notton Exim (București), Roton (Iași), Sinus (Oradea), Softplus (București), Studio Recording Soft System (Timișoara), Tempo Music, Uniton, Zone Records-Polygram.

Lansări de luni 16.12: Victor Socaciu (Alpha Sound), Sweet Kiss (Cardinal 93), Nicolae Furdul Iancu (Electrecord), Cristina Manoliu (Roton), Swing (Roton).

Marți 17.12: Oana Sârbu (Metropol), Ștefan Bănică jr. (Roton), Nicu Alifantis (Nemira), firma Alma Artex va avea o lansare internațională, iar Euromusic va propune Taraful Transilvania (din Elveția).

Miercuri 18.12: Dida Drăgan (Alpha Sound), Andreea Antonescu (Metropol), Mariana Anghel (Electrecord), Chin (East & Art), Voltaj (Roton).

Joi, 19.12: Hans Knal (Alpha Sound), Irina Loghin (Electrecord), T-Shirt (East & Art), Secret (Roton).

Vineri 20.12: Cargo (East & Art), Capricorn (Euromusic), Cătălin Târcolea (Roton). Vor mai lansa în ultima zi firmele Tempo Music și Fundația Culturală Phoenix în colaborare cu Roton (Din Darul Magilor — Vol. II).

OM BUN la a VI-a ediție!

16-18 decembrie 1996
Sala Palatului, ora 18,00

16 decembrie. Grupul „Om Bun” deschide, urmează concursul, apoi Constantin Dragomir, Alexandru Zărnescu, Blue Jazz Style/Viorex Jeans, Grupul Vouă, Ecoul, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis & Zan, Vali Sterian și Compania de Sunet, Holograf.

17 decembrie. Cristian Dumitrescu, COMCURS, Romeo Ifrim, Canon, Maria Gheorghiu, Ioan Gyuri Pascu, Gheorghe Gheorghiu, Mircea Rusu Band, Sarmalele Reci, Horațiu Mălăele, Timpuri Noi.

18 decembrie. Prefix 032, GALA LAUREAȚILOR, Dinu Olărașu, Cristian Buica, Ion Buica, Ion Zubașcu, Doru Stănculescu și Sorin Minghiat, Vasile Șeicaru, Radu Gheorghe, Victor Socaciu și grupul său, Nicu Covaci și Manni Neumann, Pasărea Colibri.

Aceasta este ordinea de intrare în scenă, primită de la organizatorii Festivalului. Prezentator va fi Eugen Cristea, iar Juriul va fi Titus Andrei.

DIN DARUL MAGILOR la a doua ediție

vineri 20 decembrie 1996
Sala Palatului, ora 18,00

Fundația Culturală PHOENIX și TVR organizează acest spectacol, care încheie practic Târgul Internațional de Muzică. Participă: Victor Socaciu, Pasărea Colibri, Narcisa Suciu, Mircea Rusu Band, Dinu Olărașu, Cargo, Marcela Saftiuc (o spectaculoasă revenire în țară după aproape 20 de ani), Elena Cârstea.

● Telegrafic, voi povesti edițiile despre care am scris în ziarul „ZIUA” la vremea potrivită. ● Pe 8.11. **Cristi Minculescu** a prefațat lansarea albumului „Lună plină”, **Loredana Groza** și **Marian Ionescu** au promovat și ei noul produs, „Tomilio”. Au fost și 30 de minute de dedicații pentru Sfinții zilei (noptii). O excepție care a demonstrat că ne ascultă mult mai mulți decât credeam. **Mircea Hodărnău** a prezentat pe scurt curentul new-country. ● Pe 15.11. **Daniel Iordăchioae** și-a demonstrat calitățile de cunosător în ale zodiilor și ne-a explicat cum a ajuns la conceptul de „Moldovean blues”. **Vall Sterian**, proaspăt sosit din SUA, a avut ce povesti. Albumele noptii au fost fierbinți: „Dance Into The Light” — Phil Collins și „Organic” — Joe Cocker. ● Pe 22.11 la 2M+ s-a repetat un show de acum un an. **Ștefan Bănică Jr.** însoțit de cei patru **The 50's** a cântat timp de 3 ore pentru toate vârstele. Rock'n'roll-ul a fost regele noptii. Firește că au fost și piese de pe viitorul disc, „Te rock frumos”. S-a înregistrat și un record al apelurilor telefonice. **Adrian Bărar (Cargo)** a adus câteva secvențe de pe caseta (deja pe piață în acest moment) „Colinde și obiceiuri de iarnă”. După părerea unora, a fost cea mai tare noapte din acest an. ● Pe 29.11 am înregistrat un alt record: cel al transmisiilor directe și diverse. **Alexandru Andrieș** ne-a vorbit de la Lăptăria lui Enache, **Moby** de la Polivalentă, **Manuel Savu** de acasă (unde-și aniversa ziua de naștere), **Mircea Rusu** de la socri (Târgoviște), **Marcela Saftiu** de la Paris. Am avut duplexuri cu colegii de la **Tg. Jiu**, **Sighișoara** și **Brașov**. ● **Marina Florea** s-a confesat despre modul în care s-a născut primul ei disc după 11 ani de așteptare, iar **Paul Nancă** ne-a pus în temă cu ediția de Crăciun a Târgului Internațional de Muzică. Am ascultat și secvențe de pe caseta „Din Darul Magilor — vol II”. ● Cei care ne-au făcut urări pe 30 noiembrie le mulțumesc încă o dată (au fost peste 50, iar **Andreea Jianu** a recepționat mesajele cu mare bucurie)! ● După 13.12, emisiunea își ia o vacanță de iarnă. Din „Ziua” veți afla când și unde se reia!

■ **Andrei Partoș**

Emil Răducanu

VĂRSTELE ROCKULUI

vol. I-II, Editura „Bolta Rece”, Iași, 1996

Așteptam după '89 o serie de cărți despre rock. Aparițiile se numără pe degetele unei mâini. Câteva traduceri despre Hendrix, Queen, Madonna și un fel de carte despre Phoenix. Pe acest teren aproape sălbatic, Emil Răducanu defrișează o porțiune esențială. Este vorba de începuturile a ceea ce oamenii „de subțire” neașii refuză să recunoască a fi **cultura rock**.

Emil Răducanu este un nume care nu mai necesită prezentare. Redactor la Radio Iași, publicist serios și informat (în ziare cu difuzare deficitară, din păcate), el a făcut un pas ce trebuie apreciat ca o izbândă împotriva improvizației, inconsecvenței și delăsării. Cele două volume cuprind o perioadă de aproximativ 75 de ani, de la primele atestări ale muzicii americane originale până în momentul Tamla Motown. Linile vigorose și tușele colorate se constituie într-o astfel de istorie americană.

Creuzetul Lumii Noi a produs, între alte minuni, și o formă de muzică specifică, proprie. Gospel, ragtime, jazz, hillbilly, muzică de petrecere și de biserică, bluesul — toate aceste subgenuri s-au coagulat în ceea ce simplu se cheamă rock. Astăzi muzica rock domină lumea și este poate unicul fenomen care unește populații diferite, băștinași africani și superdotați japonezi, libertini anglo-americani și studenți musulmani, ca să nu mai vorbim de ruși și hinduși, unde rockul a câștigat originalitate, puțin încă exploatată de show-biz.

Axa volumelor se cheamă blues. Firesc. Bluesul este un doar forma predecesoare, ci și matca de unde a plecat rockul și unde se întoarce periodic pentru a-și împropria forțele. 60 de pagini sunt alocate bluesului la Chicago. Opiune iarăși normală, întrucât, de sub griful lui Muddy Waters, dintre lamelele armonicii lui Sonny Boy Williamson sau din beregata lui Howlin' Wolf au ieșit la rampă cei care au dat identitate estetică, greutate creativă și consistență financiară fenomenului taxat la începuturi (pe

vremea lui Elvis, Buddy Holly, Chuck Berry sau Eddie Cochran) drept toană tinerească.

Emil Răducanu dedică bluesului pagini dense și succulente. Nu doar că face schița maeștrilor genului; o și colorează cu episoade semnificative. Ca să extrag doar un exemplu, despre Willie Dixon aflăm tot ce trebuie, plus un amănunt care oferă o perspectivă nouă asupra omului. El a intentat proces — și a câștigat — celor de la Led Zeppelin, care își însușiseră fraudulos una dintre compozițiile sale! (Ca o paranteză: zeppelinii sunt autorii a încă două împrumuturi, pentru care nu au fost chemați în judecată, artiștii plagiați fiind morți. Este vorba de Blind Willie Johnson, a cărui compoziție **Nobody's Fault But Mine** e luată aproape notă cu notă pe discul **Presence**, și de Leadbelly, care a imprimat în 1939 cântecul **The Gallis Pole**, preluat identic de Plant-Page pe albumul lor III). Aviz amatorilor!

Privit în altă lumină, textul lui Emil Răducanu apare ca o partitură muzicală rock. Ritmul este asigurat de fundalul istoric al Americii. Aspectele rasiale joacă rolul **bateriei**; evoluția economică — **basul**; politica, mai ales a caselor de discuri — **chitara armonie**. Solourile de **chitară și voce**, cu nuanțe, dimensiuni și timbruri diferite, sunt portretele diversilor interpreți — de la legendarii **Scott Joplin** și **W.C. Handy** la nu mai puțin legendara **Diana Ross**. Ansamblul se aude coerent, fără note false, dar cu multe glisări, întocmai ca o reușită piesă de blues. Aș mai comite fraze elogioase — că sunt meritate — dar le păstrez pentru ziua în care lucrarea va fi publicată complet.

Încă o dată trebuie să spun — elogiis/invideos — că Emil Răducanu reușește o carte așa cum aș fi vrut eu să pot scrie!

■ **M.V. Pop**

Marti Popescu nu mai e...

O mare pierdere pentru rockul românesc, dispariția în această iarnă a lui Marti Popescu! Vom reveni!

Dan Bittman, Nuțu Olteanu și Marti Popescu, în 1986. Iris și Holograf la un loc!

PEARL JAM în concert!

Data: 17 noiembrie 1996
Loc: Budapest Sportsarnok
Spectatori: peste 10.000
Preț: 2.800 de forinți

Surprinzător de cald la Budapesta, după ce Capitala noastră se arătase ploioasă și mohorâtă o săptămână întreagă. Concertul fiind programat în sală, nici nu mă gândeam că voi sesiza, în asemenea metropolă, atmosfera de dinainte de concert. Și totuși...

Din centrul orașului am fost „escortați” spre sală de grupuri mari de rockeri, mulți dintre ei doar în tricou, mulți dintre ei străini, toți zgometoși. O mare de oameni în fața sălii, nici un pic de îngheșuală la intrare. În cele din urmă, a trebuit să le dăm o notă mai mare de 10 organizatorilor, și veți afla de ce. Dar...

Exact la ora anunțată au început să cânte Fastbacks, grupul de deschidere. Punk și atât. Nimic strălucitor, în afară de costumul solistei. Publicul a cântat și a dansat, făcându-și încălzirea. Nimeni n-a cerut bis, dar am fost uimit să văd cât de repede s-au făcut pregătirile pentru formația „cea mare”. Și au venit...

Decor de o simplitate absolută: în spatele trupei, două sfeșnice imense, cu lumânări aprinse, ce au ars tot timpul concertului. Ceva jocuri de lumini pe „cearsaful” uriaș din spate. Și atât. Restul muzică. Perfect cântată. Fără artificii, dar și fără greșeli. Sunet impecabil, din boxe suspendate, în ciorchine, deasupra scenei. Pearl Jam: tricouri negre, solistul în niște pantaloni de trening. Nici urmă de vedetism. Nici un gând de a promova noul „No Code”, fiindcă s-au cântat cam toate hit-urile Pearl Jam. Ce trupă...

Nu credeam că voi auzi patru chitare sunând atât de bine împreună, pe o scenă. Nu credeam că vocea poate fi atât de puternică fără cine știe ce procesoare. Nu mi s'inchipuiau că o sală întreagă poate reacționa atât de unitar, ba să mai și cânte la refren ca un singur om. Am văzut multe concerte la viața mea, dar nici unul nu m-a impresionat atât de mult. S-a cântat din suflet, nu pentru bani, nu fiindcă trebuia. Incredibil...

Au fost mai mult de două ore de vis, cu bis cu tot (el în sine însemnând patru piese...). Din sala în care se fumează, fiindcă are o ventilație perfectă, am ieșit fără să ne îngheșuim, toate ușile fiind deschise, asta după ce am trecut pe la toaleta unde curgeau și apa caldă și cea rece, ba mai era și săpun, și funcționau și uscătoarele...

Un punct special pentru relația dintre public și cei ce păzeau scena. Mult de învățat pentru cei de la agențiile de pază românești. Oamenii lor erau acolo pentru a avea grijă de cei din public. Îi ajutau să iasă din îngheșuală. Îi stropeau cu apă, nu ca să îi sperie, ci ca să îi răcorească pe cei mai încinși. Ba le mai dădeau și tricourile înapoi când ajungeau la ei...

Răspundeți singuri la întrebarea: de ce acolo se poate și aici nu, dar nu vă grăbiți să mergeți la Budapesta: bilețul a costat mai mult de 25 de mărci, iar așeșele ne-au însoțit pe întregul drum, de la graniță până la sală. După ce în parcare a apropiat am văzut o mulțime de autocare din Bosnia, Croația și Serbia, întrebarea mea este: noi pe ce continent ne aflăm?

■ **Bogdan Nicolescu**

1. Componenta de debut a grupului a fost: **Nelu Dumitrescu** (tobe), **Nuțu Olteanu** (chitară) și **Emil Lechințeanu** (bas). Era în 1976.
2. **Cristi Minculescu** a venit în grup în februarie 1980.
3. Au fost 7 albume din 1984 până-n 1996. Este inclusă și culegerea de succese apărute pe CD la Electrecord.

CONCURS IRIS

Vor primi bilete pentru concert: **Andrei Decebal** (Ploiești), **Florin Stoianescu** (București), **Mihai Adrian Vaidner** (București), **Chris Samy** (Făgăraș), **Georgiana Lixandru** (București), **Iulian Duțu** (București), **Cristian Ceaușel** (Buzău), **Rodica Rânclog** (Buzău), **Cristina Codoban** (București), **Stan Gheorghe** (București). Casetele „Lună plină” vor

Vorbe cu Moby

Dorian Enache (Radio 2M+) a reușit performanța să dialogheze de câteva ori cu vedetele noptii „Assos Music”. Au vorbit la telefon, dar și la baie, pentru că în culise era o aglomerație greu de descris. O selecție din interviu v-ar prinde bine.

D. Enache: De ce ai ales România ca ultimă stație a turneului european?

Moby: Era în drum. Am trecut deja prin Serbia, Macedonia, Slovenia, Cehia și Ungaria, adică prin țările care au avut de suportat regimuri comuniste. Este interesant să studiezi evoluția pe plan economic și social în aceste țări. Pe drumul dinspre aeroport, am văzut multe panouri cu inscripții în engleză. Nu mă voi mira dacă România va deveni în câțiva

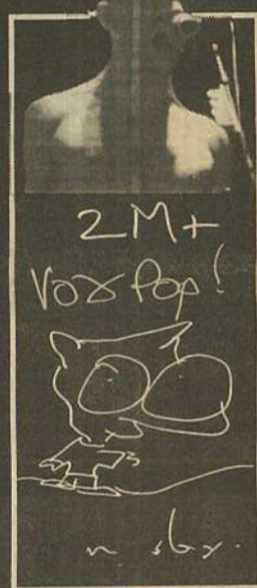
ani o mică Americă! Mă bucur că am ajuns aici și că bilețul a fost la un preț scăzut, așa cum am stabilit.

D.E.: Ai realizat recent remixuri pentru Soundgarden sau Metallica. Cine urmează?

Moby: Nu am nici o idee, dar sincer, aș prefera să lucrez piesele pe care le urăsc, ca cele cântate de Mariah Carey sau Gloria Estefan. Și asta doar pentru a le face ascultabile din punctul meu de vedere.

D.E.: Ce vei face când ajungi acasă, la New York?

Moby: În primul rând, cred că-mi voi potoli puțin elanul artistic pentru a-mi vizita prietenii. Este plăcut să colinzi oraș după oraș în turneu, dar după o vreme devine obositor, și tot ceea ce-mi doresc acum e să mă întorc acasă. Să fiu un om normal!

În loc de abonamente!

Ca să nu riscăm, propunem o formulă nouă de ajutor reciproc. Cei care doresc să primească acasă toate exemplarele din primul trimestru al anului 1997 sunt rugați să expedieze pe adresa redacției suma de 5000 lei. Dacă vom avea apariții mai puține, neacoperind suma, atunci veți prinde și luna aprilie. În principiu, acest format va avea două numere pe lună (exceptând ianuarie). Varianta de revistă (A4) cu 40-52 de pagini va exista o dată la două-trei luni, în strictă dependență de vânzări, publicitate, sponsori și, nu în ultimul rând, de evenimente majore.

Categoric, cei care ne sprijină sunt... expuși surprizelor plăcute, așa cum s-a întâmplat și până acum.

HELP!

Szabo Csaba (4212 Remetea nr. 2029, județul Harghita, telefon 28)
„Ofert postere mijlocii cu Halloween, Jim Morrison, Gamma Ray, Biohazard, Bon Jovi, Prong, Steve Vai, Faith No More, Motörhead, Van Halen, Pantera, Ministry, Dream Theatre, Sepultura, Tom Araya (Slayer), Bruce Dickinson, Anthrax și postere gigant cu Take

That, Guns N'Roses, Mark Owen, Worlds Apart, Michael Jackson, 2 Unlimited, Rednex, Bruce Springsteen, Sting, Caught In The Act. Cer în schimb orice material despre formații death-metal DECIDE (exclusiv texte de melodii) și postere black-metal de la A la Z!”
Ovidiu Vlad Chirilă (str. Vărașilor nr. 55, bl. G7, sc. A, et. 2, ap. 9, 6400 Bărlad, județul Vaslui)
„OFFICIAL WORLD MUSIC FUN CLUB — primii 2000 de membri înscriși vor primi premii în bani, postere, casete etc. Dragi prieteni ai muzicii (rock, rap, hard), înscrieți-vă

în acest mare Fan-Club în care se reunesc Fan-Cluburile Rockmania, Boyzone, Fugees, Nirvana, Iron Maiden, East 17, Elvis Presley și altele. Aștept scrisorile voastre!”
Paul (str. 1 Decembrie 1918, Giurgiu, cod 8375)

„Oare cu ce e mai prejos un ateu, care respectă principiile morale (eticii) și care are conștiința drept judecător suprem, decât un credincios (quasi, pseudo) care respectă învățăturile religiei și care are frica lui Dumnezeu drept «judecător suprem»? În fond, mustrarea de conștiință este superioară fricii...

Atunci când cunoști totul dintr-un domeniu, înseamnă că știi tot din nimic, iar atunci când cunoști puțin din toate înseamnă că știi nimic din tot. Poate fi acest lucru o consolare pentru fiecare dintre noi?

Ambele situații sunt o invitație la o dispută de idei, pe fond muzical și nu numai!”
Iacob Moldovan, bd. 1848 nr. 20A/14, Târgu Mureș 4300, telefon 065/163.469

„Cumpăr orice cu și despre N.K.O.T.B. Mă interesează în mod deosebit un tricou N.K.O.T.B. — Face The Music”.

Loredana Potchideș, bl. N3, sc. 3, et. 4, ap. 58, Micro 19, str. Zidarilor 3, Galați, cod 6200, telefon 036/440.486

„Toți băieții, fani ai lui Michael Jackson, sunt rugați să scrie urgent pe adresa mea. Pentru corespondență și prietenie. Dacă doriți ca Michael să mai revină în țară, nu ezitați să-mi scrieți. Răspuns garantat”.
Kovács Erzsébet, str. Császár Bálint nr. 3, bl. 7, sc. C, ap. 9, Sf. Gheorghe, 4000, județul Covasna
„Caut orice fel de material despre Michael

Jackson, mai ales în legătură cu concertul din 14 septembrie. Ofer orice în schimb”.

Mihai Alin Mănescu, Aleea Câmpului cu Flori, nr. 3A, bl. M49 A, sc. 3, ap. 90, sector 6, București

„Cumpăr orice fel de materiale despre formația R.E.M. și doresc să corespundez cu adepții ai genului”.
Indra Dumitru (București)
„Dau materiale și postere cu artiști români și străini. Vreau în schimb orice cu Anastasia Lazariuc, Mihai Constantinescu și Michael Jackson”.

ACTUAL DIN ROCKUL NOSTRU

Beneficiind de o neașteptată sponsorizare (două milioane), grupul bucureștean **NEUTRON** și-a cumpărat rapid... 50 de ore în studioul Migas Real. Rezultatul acestei întâmplări, albumul de debut al techno-metalistilor (conținând șase piese și un intro, și intitulat „Memories Of My Soul”) va fi publicat la începutul anului '97.

După un 1996 aproape lipsit de activitate zărneștenii de la **URA DE DUPĂ UȘĂ** și-au programat în această toamnă înregistrarea albumului secund, intitulat (provizoriu) „Dilimache”. Înregistrările au fost efectuate în studioul Taurus, clujenii fiind totodată și coproducătorii discului.

Prin „reorganizarea” grilei postului de la Radio XXI, îndrăgitul **Top Național** a dispărut o dată cu șansa multor trupe underground de a se auzi în eter. Păcat!

În urmă cu trei ani la Craiova se năștea trupa **CALVAR**. După câteva apariții locale, grupul și-a încetat activitatea, dar în 1995 băieții s-au reunit cu un nou vocal sub numele **ATHRON**. Un 4 song demo cu titlul „Silence Of Darkness” circula deja prin oraș, și mai multe concerte au fost deja susținute în componența: John (c), Eddy (c), Eugen (v/b), Decebal (t), Robin (back. v.) Pot fi contactați la adresa: str. Brazda lui Novac, bl. M10, et. 1, ap. 7, Craiova/1100, Dolj, tel. 051/154.509 sau 051/153.968.

Gil Enache, fost basist la **MENTALITY**, l-a înlocuit pe Alex Constantin în grupul heavy-doom-progresiv **HOVERCRAFT** din București.

Premiul trei luat în această vară la Piatra Neamț pare să fie ultimul obținut de **CRONOS** la un concurs național. La puțin timp după revenirea acasă, chitaristul Bogdan Vișan s-a alăturat definitiv (după o scurtă perioadă de încercare) techno-trash-erilor **TAINÉ**, Bogdan „Pișta” Tufeanu a optat pentru progresivul **MENTALITY**, iar fondatorul Felix „Bebe Hanneman” Fuerea și-a transferat interesele la doom-erii **ABIGAIL**. Cu toate acestea plecări,

pianistul Adi Ungureanu și bateristul Daniel „Rață” Petrescu refuză să pună capăt carierei grupului, angajându-i pentru proximele concerte pe prietenii Răzvan Alexandru (c) și Vlad Bușcă (b/v), ambii de la **ABIGAIL**. În această componență, **CRONOS** s-au produs deja pe 1 noiembrie la lași la Festivalul „Knock Knock Rock” care a adunat în Sala Sporturilor finaliștii primei ediții (ARCA, CRONOS, DESTINE, TEQUILA, CALIFORNIA ROAD) prezenți totodată pe compilația omonimă lansată de Roton/Zebra Records.

Aflat la rândul său în mare formă, **ABIGAIL** — la care fondatorilor Răzvan Alexandru (c/v), Vlad Bușcă (b) și George Tudor Angel (t) li s-au alăturat Felix Fuerea (c/v, ex-CRONOS) și Mihai „Lupu” Drăgan (v, ex-BAD APPLES) — are bucuria primirii unui răspuns afirmativ din partea prestigioasei firme underground **Shiver Records** din Belgia, interesată în editarea unui mini CD. Până la definitivarea relațiilor dintre bucureșteni și undergroundienii europeni, cel de-al doilea demo Abigail va fi testat în catalogul de distribuție Shiver. Ultimele eforturi ale trupei s-au concretizat în realizarea primului videoclip („Together And More”), cvintetul pregătindu-se intens și pentru lansarea unei casete video cuprinzând multe secvențe live.

INDIE FEST '96, ediția secundă a singurului festival de rock alternativ din țară, s-a desfășurat între 15 și 17 noiembrie la Pașcani. **RAPT JEANS**, **DIRECT**, **JAM**, **SCAMP HEART KILLERS**, **ALTERNATIVE**, **WATCHTOWER**, **LAZY BONES** și **NOXIOUS** s-au duelat scenic în primele două seri, ca în final palmaresul să arate astfel: **LAZY BONES** — Premiul Indie, **WATCHTOWER** — Premiul Fusion și **RAPT JEANS** — Marele Premiu. Recitalurile au fost susținute de **PSYCHOSYMPHONY** și **FORCEPS** alături de câteva grupuri locale.

După „experiența” vivo din 1994, soldată cu editarea albumului „Armageddon”,

CELELALTE CUVINTE revine la „dragostea dintâi” — adică la Electrecord — contractul fiind în curs de semnare. Aceeași casă anunță lansarea primului volum din „Rock Hits Electrecord” (**TECTONIC**, **VOLTAJ '88**, **ESPERANDO**, **KAPELA**, **FORCEPS** și **QUO VADIS**) urmat în primele săptămâni din 1997 de splitul **SCREAMING HEADS/INTERITUS** și de albumul **PSYCHOSYMPHONY**.

O nouă ediție a tradiționalului festival „Constelații Rock” are loc la Râmnicu Vâlcea în perioada 12/13 decembrie. Nu mai puțin de 24 de grupuri (preselectate după 1 decembrie) evoluează la categoriile „rock” și „metal”.

Nelu Brândușan, co-patron al firmei Pro Musica din Cluj și fost lider al formației **FARAON** (acum dizolvată), va lansa la începutul anului viitor o compilație doom/death realizată la comanda unei case de discuri germane (al cărui nume este deocamdată secret). Două din cele 10 grupuri prezente (**INTERITUS**, **DEIMOS**, **GOTHIC**, **MACROTHUMIA**, **ROTRAVE**, **ABIGAIL**, **NEW AGE**, **CASH**, **GOD**, **HOVERCRAFT**) își vor disputa privilegiul de a figura pe un split editat în Europa de „misteriosul” label.

Gabi Gomboș

Toate formațiile interesante să-și vadă produsele recenzate la rubrica **PLAY**, să figureze în **Topul Indie VPR**, să fie difuzate pe posturile independente de radio bucureștene și să intre în vederile noului sub-label **Danger Zone** (realizare de compilații și split albume) își pot trimite materialele la adresa: C.P. 11-42, sect. 2/București/72400 (pentru Gabi Gomboș). Aceeași adresă este valabilă și pentru corespondențele din rockul autohton și pentru rubricile **PLAY**, **Gașca de prieteni**, **Face To Face**. Pentru „urgențe” puteți suna la 01/655.28.22 (luni-vineri, 8-13; 18-23).

Max din Vaslui, Sorin din Alba Iulia, Fuckarul din Călărași, Antibody din Reșița, Luci din Dej, Rockerița șucărită din București: Mesajele și telefoanele pe care le primim periodic de la voi ne demonstrează că (mai) avem prieteni „de gașcă”, chiar dacă apărăm mai rar. O dată cu revenirea la formatul tabloid, sperăm ca aparițiile să fie periodice (bilunare). Vă așteptăm cu noi vești și relații!

Mortification (București): 1) Îmi pare bine de cunoștință; cred că avem multe gusturi comune. Ești unul dintre cei care suferă atunci când un film se termină cu „happy end” și aștepti să citești de mult o poveste în care prințesa să fie în final decapitată, iar balaurul să ajungă erou principal. Tu chiar n-ai citit ziarule din ultimii cinci ani? 2) Am să-ți diminuez apetitul pentru „monstruoșitățile grele de digerat” cu date despre trupe din teritoriul tău preferat: Australia. Păstrează Trifermentul la îndemână! 3) Veteran al sonorităților ultrabrutale black/grindcore, **SADISTIC EXECUTION** este unul dintre cele mai bizare grupuri care activează pe mapamond în acest teritoriu extrem. Comparat ca agresivitate cu **BLASPHEMY** sau **IMPALED NAZARENE** (la debut), ridică violența la pătrat, reușind să creeze o adevărată școală a răutății în băncile căreia se așază pe rând conașionali **BESTIAL WARLUST**, **FALLEN CHRIST** sau, mai recent, **CRUCIFORM** și **NECROTOMY**. Cotizații ai Bisericii Catolicismului Satanic, „mega-fuckerii australieni” refuză cu îndârjire orice etichetare death metal, ignoră cu bună știință valorile metalului scandinav sau

interesant. În afara formațiilor de mai jos, mai poți nota numele unor **NERGAL**, **ELYSIAN FIELDS** și **ETHEREAL**, toate cu realizările discografice în ultimul an. Alte informații puteți obține direct de la sursă: Unisound Records, 84 Acadimas Ave, 10678 Athens, Greece. 2) Încadrat discografic (cu prea multă ușurință probabil) în sectorul black metal, **VARATHRON** se descoperă de-a lungul anilor ca un combo dark-doom-black occult și atmosferic (în „vâna” **ROTTING CHRIST**), deseori progresiv (școala **NECROMANTIA**), utilizând un fond armonic complex și multe solouri. Primul demo „Genius Of Apócrifal Desire” (1992), atrage după el E.P.-ul „One Stop Beyond Dreams”, dar și geniala colaborare cu **NECROMANTIA** pe un **SPLIT** intrat în legenda: „Black Arts” publicat în același an de **Black Power Records**. În urma acestui triplu debut semnează cu **Cyber Music Records** și forțează porțile undergroundului cu mult comentat album „His Majesty At The Swamp” (1993) considerat ulterior „cel mai bun produs sosit de la Cyber” și „cel mai bun album al anului în Grecia”. Același label a relansat în 1994 „Black Arts” în variantă C.D. incluzând ca bonus 7 E.P.-ul din '92. Între timp **VARATHRON** a obținut un nou contract, cu amintitul Unisound Records, firmă grecească extrem de ambițioasă care a lansat în septembrie '95 albumul secund „Walpurgisnacht”. Iată și componența: **Necro Abyssious (v)**, **Necroslaughter (c)**, **Mutilator (b)** și **Wolfen (t)**. 3) Tot la Unisound s-au „lipit” în ultimii ani și **DARK HERESY**, cvartet britanic (Surrey/London) format în 1990 și compus din

Gașca de prieteni

floridian. Apar în țara cangurilor în 1986 (!) și, după un demo cu titlul „Susprial” la granița deceniilor nouă și zece, semnează cu eticheta locală **Underground Vampire Records**, care în 1992 le va edita sub formă de vinil mini-albumul „The Magus”. În 1993 casa australiană **Modern Invasion Music** include pe compilația „Possessed Haemorrhage” toate trupele care au deschis în Australia pentru **MORBID ANGEL**. **Sadistic Execution** sunt prezenți cu titlul „Zoid Mathematicos” (dedicat memoriei lui **Dead** de la **MAYHEM**) și cu un cover-version **BATHORY**, „Raise The Dead”. Interesul stărnit de aceste producții este sesizat de importantul label **Osmose Productions** care le oferă în 1994 mult doritul contract discografic. Albumul de debut, „You Are Death, FUCK YOU!” (octombrie 1994), este urmat de „Demon With Wings” editat în primăvara '96 și aplaudat de marile fanzine europene pentru „modul extrem de sincer de abordare a brutalității”. Mai poți nota turneele europene din 1994 (cu **ENSLAVED**) și 1995, cât și componența actuală (în 1994 bateristul inițial **Cave** a fost înlocuit cu **Dave**): **Rok** (death), **Sandy** (chainsaw of mayhem), **SLOTH** (armageddon), **Dave Slave** (doom) și, dacă nu te-ai „prins”, în paranteze sunt trecute „sculele” la care „cântă” flecare. 4) Despre **PARAMAECIUM**, în curând.

Black Diable (Pantelimon/Ilovo), Mihai Codrescu (Galați). 1) Faptul că amândoi vă interesați de câteva dintre trupele casei elene **Unisound Records** mi se pare cu adevărat

KOLA (v), **ARNOLD (c)**, **HANS STILES (b)** și **WOOJ (t)**. Fanzinul **MorticiaNumskull** îl definește „experimental psycho rock, heavy metal and death” în timp ce Hans recunoaște că influențele trupei se întind de la **QUEEN** la **TYPE O'NEGATIVE**, **DANZIG**, **CELTIC FROST** și sunt completate de clasicul death metal american. Până în prezent formația a înregistrat casetele demo „Spear And Twisted” (1992) și „Diabolos In Musica” (1993), iar sub contract cu **Unisound** albumul „Abstract Principles” (1995).

Călărețul de fier (Timișoara): 1) Dacă tu, care stai la doi pași de...vest, mă întrebi pe mine cum poți procura casete underground originale, atunci e grav. O soluție ar fi totuși schimbul de muzică, realizat cu ajutorul prietenilor din toată țara. Încearcă să dai un anuș. 2) **CIANIDE** este un interesant trio american alcătuit din **Scott Carroll (c)**, **Mike Perun (b/v)** și **JEFF Kabella (t)**. După includerea pe compilația „Grindcore's Deathrow” a înregistrat albumele „The Dying Truth” (1993) și „Descent Into Hell” (1994) caracterizate de o „combinație brutală între slow death și grindcore ajustat prin explozii deathcore napalmiene”. 3) Noi captivile din istoria underground a deathului american îți sunt rezervate în numerele următoare, așa că nu ne rata.

Albu Ștefan (Ioco) Cristea Gabriel (Arad), Armaghedon (Brașov) Vammatar (Piatra Neamț) Rokerița șucărită (București): urmăriți răspunsurile din numărul următor.

PLAY

DIRTY SHIRT

Alone
(Demo/1996)
A: *Intro/Holy Music/Alone*
B: *Morbid Vision/Tell Me Why*
Iată un tânăr grup care, dacă va continua să meargă pe acest drum cu aceeași nonșalanță cu care refuză etichetările stricte, compune, interpretează și găsește mijloace optime de exprimare în studio, va constitui cu siguranță o mare surpriză. Formația amestecă inteligent power și progresiv (zona Dream Theatre) cu heavy metal plin de feeling, claviaturi, le creează un spațiu baladesc pe care se suprapun riffuri agățătoare, sunt sugerate influențele gotice, dar și cele hardcore, densitatea cromatică impresionează, iar stilul de interpretare vocal este virulent, dar lipsit de stridențe. Cu siguranță că grupul maramureșean își va găsi ascultători fideli atât printre fanii muzicii heavy de factură clasică, cât și printre amatorii de power și rock modern, progresiv.
CONTACT: **DIRTY SHIRT**, Casa de Cultură Seini, Jud. Maramureș, C.P. 4859, sau **Ullman Otto (LEGION)** str. Victoriei nr. 5, Seini, Maramureș/4859, tel. 062/491.302
CALIFICATIV: ★★ ★ ★

ABIGAIL

Together And More
(Demo LP/1996)
A: *Together And More/The Forever Sin/Outcast*
B: *The Sign/Kogyanoni/Empirium-Anne Domini (outro)*
Puține grupuri naționale în calea atât de drept ca acest combo bucureștean de doom metal (spuneți-i slow death dacă vreți și nu veți fi de parte). Chiar dacă materialul grupului ar fi nereprezentativ, el ar merita cel puțin un premiu pentru consecvența căci de aproape 7 ani

PLAY

(șapte, ați citit bine) formația nu hăleşte decât doom pe pâine, fiind primul grup din țară de asemenea factură. Din fericire pentru ei, Abigail n-are nevoie de nici un premiu de consolare, căci calitatea sa — reliefață de acest material secund — e pur și simplu excepțională. Trecând în plan secund claviaturile primului demo, grupul a câștigat în incisivitate și chiar în dinamism. Lungi pasaje melodice, puternic orchestrate și pline de surprize plăcute ne transportă în lumea ireală a trupei unde totul e feeric, spațial, luminos, memorabil. Ascultați la întâmplare de două trei ori oricare piesă Abigail și veți concluziona: băieții știu să compună, să cânte și — foarte important — să facă hituri. Acest grup nu va ajunge cu siguranță mare; el este deja!
CONTACT: **ABIGAIL**, c/o Răzvan Alexandru, str. Brașoveni nr. 26, bl. 5, sc. 1, et. 7, ap. 35, sect. 2/72256, București
CALIFICATIV: ★★ ★ ★

NEW AGE

Decadent Image In The Nihilist Age
(Demo mini LP/1996)
A/B: *God Of Eclips/A Glory Of Decadence/Find Again.../Requiem*
Superb acest mini album conceptual realizat de reprezentanții moldoveni ai metalului bizantin. Trei părți ample, legate între ele prin lungi pasaje instrumentale, atmosferice, dominate de pian, sintetizator și vioară caracterizează acest material mult mai „blând” în comparație cu demoul de debut. Sugestiile **My Dying Bride** continuă să fie prezente, dar de data aceasta mai multe elemente originale își găsesc locul: linii vocale mult mai melodice, riffuri și solouri mai tehnice și mai pregnante (cooptarea unui chitarist secund simțindu-se din plin, mai ales în

PLAY

pasajele dinamice), un suport ritmic bine pus la punct în care pianul, basul și tobele sună „beton”. Finalul, în care acordurile se pierd lăsând locul vocilor colegiului teologic sucevean, este de asemenea remarcabil, cum remarcabilă este și prezentarea grafică. Fără exagerare, „Decadent Image...” este una dintre cele mai reușite realizări naționale ale genului.
CONTACT: **NEW AGE**, c/o Mihai Billaucă P.O. BOX 5-5, Suceava/5800, tel. 030/218.481, sau 030/211.134 (Florin), 030/223.055 (Marius)
CALIFICATIV: ★★ ★ ★

ETERNAL MOURNING

Symphonies For Those Unloved
(Demo LP/1996)
A: *Ave Satan / In My Own Sea / As I Spoke/Swan Song*
B: *The Angel Who Loved Me/The Girl With Golden Tears/Funeral Of Me/Eternal Mourning*
Aveți două variante. Prima ar fi să ignorați acest material supărător de lung, monoton, aproape lipsit de stridențe, deservit de-o producție catastrofală și de un mixaj ce te face să te iei cu mâinile de cap întrebându-te de ce au fost necesari la imprimări opt (!) oameni, dacă în permanență se aud doar doi-trei. A doua ar fi să treceți peste aceste aspecte inerente debutului unui grup foarte tânăr (și care în concert se simte mult mai în largul său) și veți descoperi astfel un ambițios proiect de „black metal romantic și melodic” dotat suficient de bine la capitolul compoziție. Cele opt capitole ale demoului au suficiente pasaje melodice și sunt bine concepute în proporție de 70%. Probabil că o dată cu acumularea experienței va dispărea acea tendință de-a introduce solouri, armonii și „faze”

PLAY

doar așa, pentru ca fiecare component să aibă părțica sa. Atunci piesele vor fi mai structurate, mai dense, lipsite de elementele plictisitoare sau repetate obsesiv care domină diferența de 30%. Sunt sigur că, în preajma unui producător inteligent, din cele opt compoziții s-ar putea scoate 3-4 care să constituie cu adevărat un demo reușit.
CONTACT: **ETERNAL MOURNING**, c/o Claudiu Dobriță, str. Vidin nr. 65, et. 2, ap. 15, Vaslui/6500
CALIFICATIV: ★★

BAROCK

Barock
(Demo/1996)
A: *Cerc de inimi/Departa îmi ești/O lume nouă/Un vis*
B: *Furtuna/Singur pe lume/Adio*
Iar mă cert cu piticul meu interior. Ce-ai găsit oare la caseta asta? — mă apostrofează el. Nu remarci cât de simple sunt piesele? Acordurile calde învăluite în orchestrații pop, într-un tempo mediu, vocea deschisă, comercială și cantabilă, pasajele lirice și textele desprinse parcă din Cenuașul Flacăra, asta-s chestii pe care să le digeri tu? Băi, **EXTREMISTULE!** — mă revolt eu. Tu n-ai auzit de profesionalism? Băieții aceștia cântă de peste 20 de ani și chestia asta te-agăță din prima. Totul e pus acolo unde trebuie, orchestrația e poate nesofisticată, dar interpretarea e fără cusur. La fil tu atent la tema chitaristică din „Cerc de inimi” sau la construcția melodică din „Furtuna”, ca să nu mai vorbim de calitatea perfectă a înregistrării (studioul Audio Remix) și chiar de prezentarea grafică. N-ai să mă convingi! — țipă piticul la mine. Mie-mi sună a Savoy! Îl atac: Da, dar a Savoy din anii '70, poate îți minte chestia aia progresivă, „Căruița poștei”. Sau compozițiile „ethno-hard” ale grupului Azur din Ploiești. Și dacă nu te-ai ramolit de tot, mai amintește-ți de Semnalul lui

PLAY

Merca de prin aceeași perioadă, ori de faimosul „Deep Purple In Rock” și ai să găsești cvintetului hunedorean destule calități. Bine, bine — rămâne piticul nedumerit — deci asta nu-i pop? Nu tăticule, rock! Ba pop — sare el pentru ultima oară. Ba rock, măi **BAROCK!**
CONTACT: **BAROCK**, Clubul Muncitoresc al Sindicatelor Gurabarza-Criștor, Jud. Hunedoara, tel.: 054/656.186; fax. 054/656.513
CALIFICATIV: ★★ ★

ROTRAVE

Malefactory
(Demo/1996)
A: *Emprisoned Existence/The Genius/The Passage (Instrumental)*
B: *Friction, Fast/Electronic Grunt/Way To Abyss/Silent Evil Sound*
Iată un material care se desprinde de tradiția cvasi-modestă a trupei thrash/death brașovene (înregistrări mediocre în studiouri neprofesionale, coperte nepretențioase, titluri alese la întâmplare) printr-un material secund, realizat într-o manieră cu adevărat profesională. Sunetul echilibrat și producția corectă sunt evidențiate-n primul rând de-o dinamică neașteptată (studioul Oliver din Iași și-a intrat probabil „în mână” după ucenicia făcută cu **GOD** și **ETERNAL MOURNING**). Costel Lăpușneanu, liderul amintitului **GOD**, semnează grafica reușită a copertei. Iar Cristi, Mircea și Alin pompează cu nonșalanță o doză masivă de adrenalină într-un thrash/death ce-a depășit un deceniu de existență, dar nu dă semne de oboseală. Ba dimpotrivă, am zice noi, ascultând riffurile bine echilibrate, precizia ritmică și agresivitatea pseudo-melodică a acestui trio sincronizat perfect, ultrarapid și absolut anticomercial pe care-l recomandăm cu insistență nu numai amatorilor de scrâșnete metalice, ci și mulților

PLAY

trupei din teritoriu ce pot învăța cu această ocazie ce înseamnă break, panajie rapidă, egală și corectitudine muzicală.
CONTACT: **ROTRAVE**, c/o Mircea Florea, str. Republicii nr. 159, Rupea/3000, Jud. Brașov, tel.: 068/260.517
CALIFICATIV: ★★ ★ ★

OSTRAKON

Leaving Your Life
(Demo/1996)
— *Leaving Your Life — A Bootleg Album (Avallon Productions/1996)*
De la acest cvartet din Iași am primit nu unul, ci două materiale audio, ambele datate 1996. Cel dintâi este un demo cu două titluri trase în studioul Oliver (**GOD**, **ETERNAL MOURNING**, **ROTRAVE**) și constituie o surpriză plăcută prin etalarea unui thrash-rock sacadat, foarte legat, străbătut de inflexiuni alternative, mai ales prin modul de susținere a balansului. Remarc „Future-Shadow Of The Past”, titlu caracterizat de riffuri incitante, bine construite și echilibrate ritmic. Al doilea material conține șase titluri înregistrate în concertul susținut la „Indiefest '95” din Pașcani. Câteva refrene vocale melodice și vreo două riffuri heavy intersectează o atmosferă generală rezultată din îmbinarea unui post-punk agresiv cu un rock'n'roll violent. Cea mai importantă problemă a celor două realizări rămâne mixarea defectuoasă, mult prea în față, a vocii lui Liviu, mult prea modestă în exprimare și performanță pentru a justifica asemenea evidențiere. Subliniez totuși titlurile „Father To Son” și „No Way” care, înregistrate într-un studio capabil, ar suna probabil într-un mare fel.
CONTACT: tel.: 032/144.997 (Liviu), 032/154.666 (John)
CALIFICATIV: ★★ ★

Marina Florea

Nr. 025/ Nume: Florea/ Prenume: Marina/
Data nașterii: 25.1.1962/ Ocupație: consumator
de filme artistice/ Semne particulare: 37 1/2 la
picior.

- 1. Ai antecedente penale?**
Da. Am avut o corigență la sport. (De furat, ai furat vreodată ceva?) Multe cireșe. (Tu și Nică!) Sigur! Numai c-aveam zone separate de furat!
- 2. Dar antecedente maritale, ai?**
KEINE. (Și, nimic?) Am ceva propuneri pentru cincinalul viitor...și cum sunt cinci ani la mijloc, am timp berechet să mă gândesc!
- 3. Ai vicii?**
Da. Sunt foarte sentimentală.
- 4. Dar microbistă ești?**
Sigur, și țin numai cu echipa națională! (Și ce faci când pierde?) Întotdeauna mai acord o șansă!
- 5. Dacă ți-ai căuta bărbat la matrimoniale, cum ai formula anunțul?**
Caut bărbat care să semene cu Mel Gibson, să nu fie chiar ca Mel Gibson...dar să fie totuși Mel Gibson!
- 6. Alcătuiește o frază cu câteva dintre titlurile pieselor de pe proaspătul tău album!**
Pentru că „Tu ești destinul meu”, eu „Nu te pot uita” și-ți dăruiesc „Stele perechi”! Mai sunt

- titluri, rămâne să le citești voi de pe casetă, să nu vă spun eu chiar tot!
- 7. Ești cicălitoare?**
Groaznic, dar numai în meserie!
 - 8. Completează zicala „Ce-i trebuie chelului... Să-și pună mâna în cap!”**
 - 9. Porecle ai?**
Am avut eu, dar le-am refuzat pe toate!
 - 10. Care-i diferența dintre muzicii și fotbalisti?**
În general, cei din urmă n-au banii celor de pe urmă!
 - 11. Aud că ești gospodină. Ce treabă faci în casă, cel mai des?**
Cel mai des mă plâng, înainte de a mă apuca de vreo treabă!
 - 12. Ce-i lipsește publicului românesc?**
Căldura din sală.
 - 13. Ești ranchiuoasă?**
Cine, eu?
 - 14. Ce-ar fi trebuit să te întreb și nu te-am întrebat?**
Dacă sunt devreme-acasă! (Ești?) Câteodată da, câteodată nu! (Că ești frumoasă și deșteaptă, se subînțelege?) Nu, se vede cu ochiul liber!
 - 15. Un banc!**
La o masă într-un restaurant stau înghesuți mulți oameni, și nu au pahare destule. Unul dintre ei se duce la o masă alăturată, la care stătea un singur domn, și-l întreabă: „Pot să iau paharele care sunt în plus?” Celălalt replică: „Se spune: «Îmi dați voie?»” La care, celălalt îi răspunde: „Da” de ce, sunteți mai mulți la masă?”

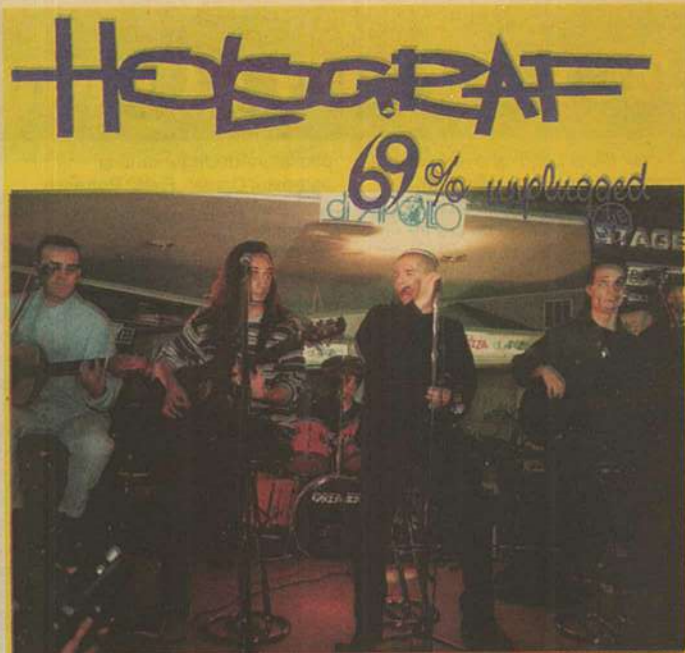
Adrian Pleșca

Nr. 0186/ Nume: Pleșca/
Prenume: Adrian/ Vârsta: 35/
Ocupație: solist la Timpuri Noi/
Semne particulare: nespecificate

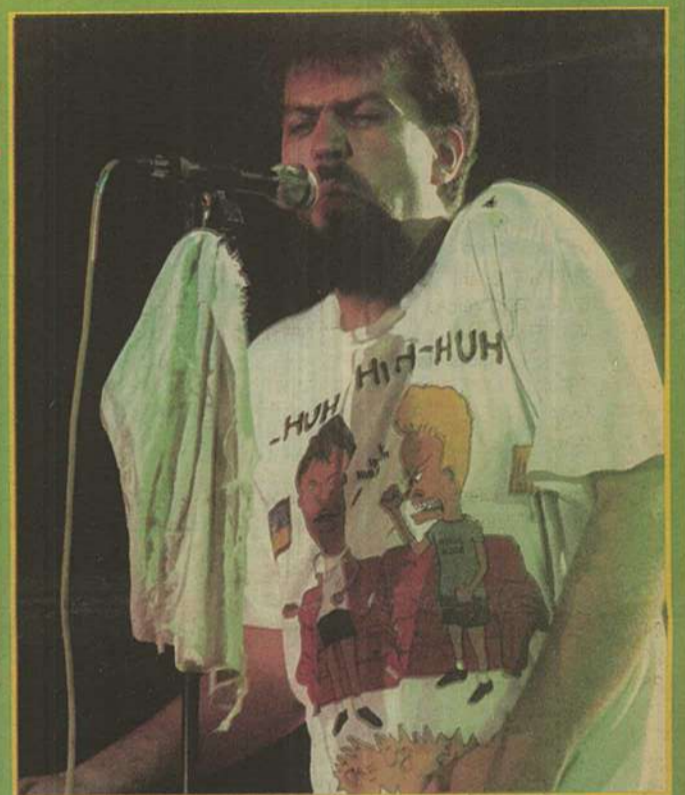
- 1. Ai antecedente penale?**
Nu. (De furat, ai furat ceva vreodată?) Da, am furat o piesă de la o formație, m-am dus cu ea la formația mea, le-am zis-o, au acceptat-o și, după ce-am repetat-o bine de tot, am decis eu că totuși nu e frumos ce vreau să fac, așa că-am renunțat la ideea asta idioată, cu piesa furată!
- 2. Dar antecedente maritale, ai?**
Nu. Am una și bună.
- 3. De ce-ai cântat în campania electorală?**
Motive sunt mai multe, dar cel mai solid ar fi acela că, astfel, am ajuns să cântăm în locuri în care, altfel, n-am fi ajuns niciodată. Am cântat chiar și în trei comune! (Care?) Olteni, Piatra și Drăgănești-Vlașca, în județul Teleorman! Și pot să-ți spun că publicul de-acolo era chiar foarte inițiat!

- 4. Dacă ar fi să faci un cover după o piesă, la ce piesă te-ai gândi?**
La o piesă a formației Kool & The Gang. Get Down On It.
- 5. Cum e să se-azvârle cu ouă, roșii și alte alea în tine, la un concert? Ai trăit această experiență?**
Oho, și-ncă cum, am trăit din plin asemenea experiențe, înainte de '89. Cum să fie? Am mers mai departe și iată-mă și azi, întreg și încrezător în viitor!
- 6. Cu care dintre femeile muzicii românești ai petrece o noapte?**
Nu simt... mâncărimi erotice față de nici o cântăreață!
- 7. Ce te-ai fi făcut dacă nu venea a doua oară Michael?**
Mie nu mi-a plăcut niciodată Michael Jackson, așa că...nu m-aș fi făcut ceva!
- 8. Cine se scoală de dimineață...**
...face un lucru care nu iese cu nimic din comun!
- 9. Ești fan Sandra?**

- Nu! (Atunci, de unde e „Don't be aggressive to me” în Bordelul mov?) Păi da, e un citat, dar e numai un citat!
- 10. E compatibilă viața rock cu cea de familie?**
Da. Cel puțin, în cazul meu, se armonizează.
 - 11. Care-i cea mai proastă piesă din repertoriul Timpuri Noi?**
Nu știu dacă-i cea mai proastă, dar, uite, eu n-am reușit încă să mă apropiu de Na, na, na.
 - 12. Virginica și Tanța s-or fi cunoscând, or fi cumva rude?**
Nuu!
 - 13. Fiecare om vorbește deseori despre „vremurile bune”. Care-au fost vremurile tale bune?**
Au fost 1,90 m și 76 kilograme.
 - 14. Acum se poartă soliști mai corpolenți?**
Nu, deloc. Dar, nefiind solist de muzică pop, unde, într-adevăr, contează foarte mult silueta, mă descurc și eu așa!
 - 15. Ești fan?**

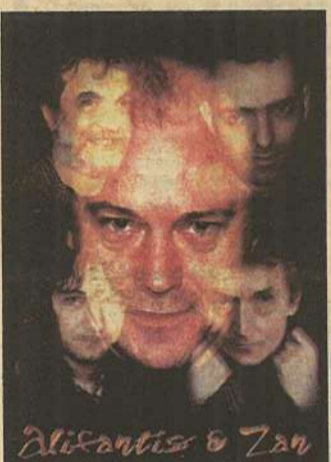

Lansarea a fost, petrecerea a fost, caseta se găsește. Vor urma comentarii, cronici de disc. Să menționăm faptul că mini-concertul din Pasajul Universității a avut mare priză la cei care n-aveau treabă cu metroul. În locul lui Mugurel Vrabete (plecat la studii în Franța) la bas a cântat Mircea, prieten al trupei și instrumentist experimentat.

Doctorul și pacientul, în cabinet. Sosesc analizele pacientului. Doctorul le examinează atent, apoi îi spune: „Am două vești pentru dumneata, una bună și una rea! Pe care vrei să ți-o spun întâi?” - „Pe cea rea”, îndrăznește pacientul. „Ai cancer. Mai trăiești câteva săptămâni, dacă ai noroc.” „Păi atunci, vestea bună care poate fi?” - „A luat fiu-meu la facultate!”

Anchetator înveselit / refrișat,
■ Ana Călin

Un cadou din partea lui Nicu Alifantis și a Grupului Zan pentru cititorii V.P.R., cu promisiunea unui album de milioane în anul 1997!

trebuie menționat că Burnett n-a fost conștient de la începutul carierei că vocea sa este un avantaj. În tinerețe, el luase ca model muzical un cântăreț alb, Jimmie Rodgers, supranumit „Părintele muzicii country”. Întâlnit în localitatea Meridian, unde acesta își avea reședința, Rodgers îl cucerise pe tânărul negru cu vocea sa în falsetto, gen răsând și foarte bine vândut în Sud. Se povestește că la magazinele de țară din Mississippi auzea frecvent câte un fermier comandând: „O livră de unt, o balercă de cuie și ultimul disc al lui Jimmy Rodgers”. La vremea când — în jurul lui 1930 — încerca să-l imite pe albul Rodgers, Burnett își construise o mică reputație, și-și zicea Big Foot sau Bull Cow. Dar, povestește el: „N-am avut încotro, și mi-am luat numele de Wolf. Nu puteam nicidecum să-mi subțiez vocea, așa că am lăsat răgușeala să cânte!” Într-adevăr, o voce deosebit de

Moanin' The Blues: HOWLIN' WOLF

aspră, asociată unei figuri de om teribil: cap enorm, față cu pielea mâncată de acnee, ochi bulbucați, frunte înaltă, falci proeminente, statură masivă, mâini cu palme uriașe. Întru totul, un om care lăsa impresia de forță brută, primitivă, neîmblânzită, dar un om grozav care cânta o minunăție de blues!

Chester Arthur Burnett s-a născut la 10 iunie 1910, în localitatea West Point din comitatul Clay, Mississippi. Tatăl, Dock Burnett, era fermier. Mama-sa, Gertrude, a mai născut încă cinci copii, între care o fată, Mary, soră mijlocie, a fost soția lui Sonny Boy Williamson II (Rice Miller). De la cumnat, a învățat Chester să cânte la

care își câștigă existența și căreia i se dedica total, muzica blues, are niște rădăcini importante tocmai în viața de lucrător al pământului.

Așadar, Chester Burnett începe să cânte, ca și alți bluesmeni, în împrejurimile localității unde locuiește o vreme. În anul '30, face un fel de turnee locale, alături de rutinații cântăreți hoinari — Patton, Sonny Boy II (Rice Miller), Willie Brown, Texas Alexander, Robert Junior Lockwood și alții. Un timp, este companion cu Robert Johnson, ambii împărțind succesele și necazurile, dar nu și... femeile! Din cauza unei oarecare lufte, care n-a știut să-și împartă dragostea de-o noapte sau de-o săptămână, între cei doi se iscă o gelozie ce duce la ruptura prieteniei lor...

„Lupul Urlător”

După ce „descoperă” că nu-și poate subția vocea, Chester Burnett adoptă ca „nume de scenă” Howlin' Wolf (Lupul Urlător). Este un împrumut, dacă nu un furt chiar, sintagma respectivă fiind titlul unui cântec al bluesmanului John „Funny Papa” Smith și supranumele acestuia! Născut în 1890, Funny Papa Smith era oarecum cunoscut în anul '20 și la începutul anilor '30. Cam de prin 1935-1938, nu se mai știe nimic despre el; astfel că istoria consemnează cu majuscule un singur lup urlător — Chester Burnett. Nu i se potrivea altă metaforă!

Până la război, Burnett făcuse puține înregistrări. Abia dacă au rămas câteva piese la Modern, label californian. Stabilite

la Memphis, după ce se afirmase în Handy Park, locul unde dădea „probă de lucru” toți muzicanții aspiranți la nemurire pe formație. Burnett își încheagă prima înregistrare, între numele care s-au perindat prin combo, îl găsim pe Junior Parker la chitară, pe Ike Turner la pian, și pe James Cotton, de numai 13 ani, deja un mic vrăjitor al armonicii. Bluesul înregistrat de Howlin' Wolf în celebrele studiouri Sun poartă amprenta atmosferei efervescente și zgometoase din Memphis-ul postbelic. Asprimea specifică vocii lui Wolf amintește de bluesurile de pe la 1900, a căror frumusețe era dată de nuditatea tristeții interpretului. Ghiceai în jalea sa o demnitate inexorabilă, iar indiferența aparentă cu care își striga durerea nu era decât o mască pentru timiditate. Nu putem ști în ce măsură Howlin' Wolf era sincer când își urla necazurile pe deasupra țesături sonore alcătuite de chitară, pian, tobe și colorată de armonică. Ascultate alături de alte înregistrări ale epocii, bluesurile lui Wolf se detașează printr-un dramatism sugerat de vocea inconfundabilă, de frazarea tensionată, de agresivitatea alimentată. Forța cântecelor este spontană de instrumentația aplecată, de vitalitatea imposibil de stopată a fiecărui component al comboului (altfel, un solist oricând capabil de reușite individuale) lăsat liber de-un producător estompat. Marca Sam Philips, spiritus rector din Memphis...

(Va urma)

Coca-Cola

Lista cu posturile de radio care difuzează programul

Coca-Cola Planet Live!							
Nr. crt.	Stația radio	Frecvența	Live	Ora	Reluare	Ora	DJ-CCPL
1.	Alfa Bacău	89,50 MHz	Sâmbătă	16,00-18,00	Marți	23,00-01,00	Gabriel Chelaru
2.	Unu Brașov	68,24 MHz	Sâmbătă	21,30-23,30	Joi	14,30-16,30	Cornelia Crevean
3.	Cinemar Baia-Mare	71,84 MHz	Sâmbătă	19,00-21,00	Miercuri	16,00-18,00	Daniela Morariu
4.	Galați	67,58 MHz	Duminică	14,30-16,00 17,00-17,30	Joi	12,00-14,00	Florin Migireanu
5.	Media Buzău	68,70 MHz	Sâmbătă	16,00-18,00	Luni-Vineri	14,30-15,00	Lidia Condruz
6.	Sky Constanța	101,1 MHz	Duminică	08,30-10,30	Marți	20,00-22,00	Mihai Laza
7.	Sonvest Oradea	71,81 MHz	Sâmbătă	14,30-16,30	Duminică	14,30-16,30	Mirela Vasadi
8.	Uniplus Suceava	99,00 MHz	Sâmbătă	16,00-18,00	Marți	19,00-21,00	Vasile Bejenaru Mihaela Iacobescu
9.	Uniplus Botoșani	89,70 MHz	Sâmbătă	16,00-18,00	Marți	19,00-21,00	Vasile Bejenaru Mihaela Iacobescu
10.	Uniplus Cluj	89,4 MHz	Sâmbătă	19,00-21,00	Marți	16,00-18,00	Felix Moldovan
11.	Uniplus Tg. Mureș	72,68 MHz	Duminică	19,00-21,00	Miercuri	19,00-21,00	Valentin Secara
12.	Vox-T Iași	70,76 MHz	Sâmbătă	19,00-21,00	Joi	19,00-21,00	Vioral Crăcioreanu Dana Sovea
13.	Galaxy-Dr.Tr. Severin	100,5 MHz	Duminică	12,00-14,00	Joi	19,00-21,00	Emanuel Focșan
14.	Activ Sibiu	68,72 MHz	Miercuri	22,30-00,30	Duminică	13,00-15,00	Sorin Scorverciu
15.	Tineret Focșani	68,36 MHz	Miercuri	21,30-23,30	Sâmbătă	21,30-23,30	Nina Paroaga
16.	Etalon Rm. Vâlcea	66,14 MHz	Duminică	16,00-18,00	Luni	09,30-11,30	Theodor Brucar
17.	Vest Timișoara	88,70 MHz	Sâmbătă	13,10-15,10	Miercuri	13,10-15,10	Stelian Grigorescu
18.	Transilvania Bistrița	69,11 MHz	Sâmbătă	14,30-16,30	Duminică	14,30-16,30	Cătălina Săsărman
19.	Tg. Jiu	66,92 MHz	Duminică	15,00-17,00	Miercuri	00,00-02,00	Diana Antohe
20.	Brăila	98,80 MHz	Duminică	15,00-17,00	Marți	19,00-21,00	Daniel Neagu
21.	Pitești	90,70 MHz	Joi	09,00-11,00	Sâmbătă (live)	19,00-21,00	Mihai Feraru
22.	Prahova Ploiești	69,26 MHz	Sâmbătă	09,00-11,00	Miercuri	18,00-20,00	Marius Apetrei
23.	Honion Craiova	103,6 MHz	Sâmbătă Duminică	13,00-14,00	Daily	13,00-13,20	Mihaela Mann Doina Deaconu Gabriela Alupoae Iulia Bulbocea
24.	Pro FM Arad	92,10 MHz	Sâmbătă	12,00-14,00	Duminică	14,00-16,00	Cătălin Lăpușcă
25.	Unison Vaslui	67,73 MHz	Duminică	21,30-23,30	Miercuri	21,30-23,30	Lucian Parvoiu
26.	Voces Campi Călărași	101,1 MHz	Sâmbătă	21,00-23,00	Joi	10,00-12,00	Luminița Neacșu
27.	Minisat Târgoviște	98,50 MHz	Sâmbătă	19,00-21,00	Joi	22,00-24,00	Manea George
28.	Deva	89,30 MHz	Sâmbătă	12,00-14,00	Luni	22,00-24,00	Răzvan Popa
29.	Sica Alba-Iulia	88,10 MHz	Duminică	12,05-14,00	Joi	22,00-24,00	Horia Stănescu
30.	Dâmbovița Târgoviște	68,60 MHz	Sâmbătă	14,30-16,30	Luni	21,30-23,30	Manus Dumitrache
31.	Sica Hunedoara	66,56 MHz	Sâmbătă	12,00-14,00	Luni	22,00-00,00	Pocola Gabriel
32.	Transilvania Zalău	68,26 MHz	Vineri Sâmbătă	17,00-18,00 14,30-15,30	Duminică	14,30-15,30 16,00-17,00	Cristina Mușat
33.	Samtel Satu-Mare	94,00 MHz	Vineri	21,15-23,15	Sâmbătă	15,10-17,10	Mariana Steț
34.	Hit Iași	94,90 MHz	Sâmbătă	21,30-23,30	Duminică	20,00-22,00	Smaranda Andronovici
35.	Pro FM București	102,8 MHz	Sâmbătă	12,15-14,15	Joi	23,00-01,00	Bogdan Strătuță
36.	XXI Petroșani	89,2 MHz	Sâmbătă	18,00-20,00	Miercuri	15,00-17,00	Claudiu Gartana Adi Pica Izabela Coman

Ce ne oferă COCA-COLA PLANET LIVE!

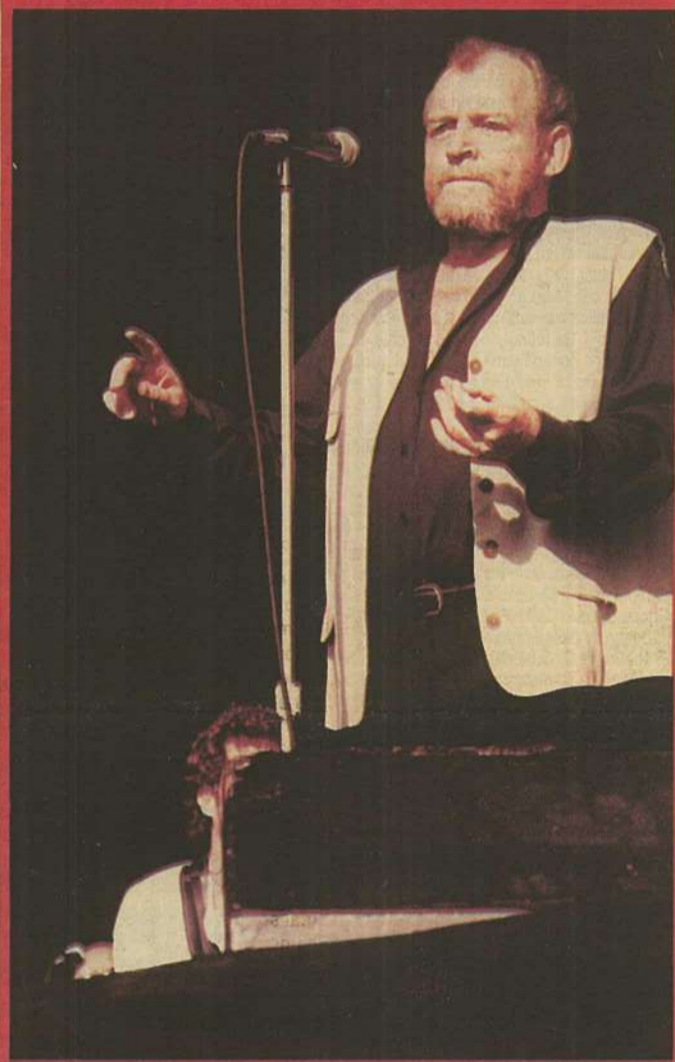
JOE COCKER, bunul nostru prieten care recunoaște într-un interviu că nu se dă în vânt după video-clipuri, dar se bucură când descoperă noi fani în diferite colțuri ale lumii. Programul „live” propus conține toate marile hit-uri (You Can Leave Your Hat On, Unchain My Heart, The Letter, Cry Me A River).

THE CURE vine cu materialul nou (albumul „Wild Mood Swings”), dar și cu succese din trecut. Un grup despre a cărei biografie vom mai scrie cu siguranță.

THE CRANBERRIES se prezintă cu un concert înregistrat pe 29 august 1996 la Toronto, Canada. Era turneul „Free To Decide”, promovând albumul cu acest titlu. Turneul a fost scurtat (deși toate biletele se vându-seră) din cauza unei accidentări a solistei Dolores O'Riordan.

Pentru numai 3 ani de activitate și două L.P.-uri, trupa a dobândit cam tot ce se putea. Din concert nu lipsesc nici celebrele „Zombie” sau „Linger”.

Al patrulea concert oferit de acest generos program, pe care-l puteți asculta la posturile de radio indicate în această pagină, aparține australienilor de la AC/DC. Înregistrarea s-a făcut în Spania în fața a peste 17000 de fani. Veți avea crema producției AC/DC, iar la „Let There Be Rock” veți auzi un solo de chitară de zile mari. Anii au trecut, și totuși unele nume au rămas în actualitate. Să vedem ce ne mai propune „Coca-Cola Planet Live!” în 1997! Până atunci, să le mulțumim celor care mențin gustul pentru concerte adevărate prin materiale de calitate!

Concurs de fidelitate V.P.R.

62 de scrisori la acest concurs! Ne simțim măguliți. Dintre cei 17 cu răspunsuri perfecte, am tras la sorți numele celor cinci fericiți. Felicitări merită toată lumea. Chiar și cei care au adunat numai 6-7 puncte. Iată-i pe premianți: Mihaela Romedea (Bacău), Cristina Codoban (București), Alice Vlădoianu (Craiova), Nicușor (Constanța), Ioana Camelia Gros (Brașov).

Răspunsuri corecte:

- Peter Green a fost o vreme îngrijitor de morminte.
- În prima ediție a Galei Tele 7 abc, au cântat Mariana Turcanu&Ecolu, Laura Stoica Band, Aurelian Temișan și Cargo.
- În 1991, erau împreună la The Rain, devenit foarte curând Oasis, Liam Gallagher (voce), Paul „Bonehead” Arthurs (chitară), Paul „Guigs” McGuigan (bas) și Tony Carroll (solo). Un an mai târziu, a venit și Noel Gallagher (chitară).
- În ianuarie 1970, Eric Clapton cânta cu Blind Faith. Era ultima lună de activitate în acest grup.
- „Născută toamna” al Loredanei Groza s-a lansat pe 17 mai 1995.
- Nuțu Olteanu și Nick Krakowski au cântat la Holograf în vara anului 1989.
- Rod Stewart este cel care a declarat că „sunt un animal de pat”.
- Jimi Hendrix și Jim Morrison au stat pe aceeași scenă în 1968 la Montreal.
- Frank Farian i-a descoperit pe cei de la No Mercy.
- Albumele solistei Alanis Morissette: „Alanis” (1991), „Now Is The Time” (1992) și „Jagged Little Pill” (1995).

Îi rugăm pe câștigători să ne contacteze la redacție până la 23 decembrie, ori după 10 ianuarie, pentru a stabili modalitățile de preluare a cadourilor. Valoarea celor cinci (la un loc) se ridică la 1.000.000 (un milion) lei!

Redacția

TOP 7 NON-CONFORMIST

Ei, da! V-au plăcut, nu glumă, temele propuse! Am primit atâtea scrisori încât am fost nevoiți să alcătuim un juriu. Din punct de vedere cantitativ, am primit mai multe topuri cu tema iubirii decât cu tema prieteniei. Oare se exclud? Sau nu ați găsit? Calitativ, s-a mers până la defalcarea topurilor pe genuri muzicale. Cele mai bune topuri le-am primit de la Mark (Onești) — locul I., Paul Geletu (Alexandria, Teleorman) — locul II, Ciprian Romedea (Bacău) — locul III, Petrișor Simion (Galați) — mențiune, Daiana Olteanu (Tg. Jiu) — mențiune, Raluca Maria Oprescu (București?), Daniela Sandu (Craiova).

La categoria bune s-au înscris: D.J. Lucky's (Brașov), Kovacs Erzebet (Sf. Gheorghe), Vișinescu Bogdan-Cristian (Rădăuți), Denisa Dumbravă (Vâlcea).

Mark din Onești a alcătuit topuri pe următoarele formule: prietenie — diverși artiști, iubire — Carlos Santana, iubire — Jimi Hendrix, iubire — Michael Bolton, iubire — Chris Rea, iubire — secțiunea blues (2 variante), iubire — secțiunea pop, iubire — secțiunea rock, iubire — secțiunea jazz.

Paul Geletu a alcătuit 7 topuri cu tema love din repertoriul Queen, Beatles și diverși artiști.

Cele 3 topuri ale lui Ciprian Romedea au fost cu piese din The Doors, The Beatles și alții. Daniela Sandu ne-a trimis două topuri cu piese din repertoriul lui Michael Jackson și al Jackson Family. Daiana Olteanu ne-a făcut un acrostih, pentru care îi mulțumim! Petrișor Simion a alcătuit un Love Alphabet.

Lipsa spațiului ne determină să publicăm numai câteva dintre topurile pe care le-am primit. Promitem să continuăm în numărul viitor.

Mark — Onești, Bacău — secțiunea pop

- Rod Stewart — When A Man's In Love (Vagabond Heart)
- Depeche Mode — Strange Love (Music For The Mases)
- Neil Diamond — Love In The Rocks (The Jazz Singer — Soundtrack)
- Al Bano & Romina Power — Prima Nocte D'Amore (Best Of...)
- Michael Bolton — Hot Love (The Hunger)
- Van Morrison — Crazy Love (Moon Dance)
- Joe Cocker — Don't You Love Me Anymore (Cocker)

Paul Geletu — Alexandria, Teleorman — Queen

- Crazy Little Thing Called Love — Queen (The Game)
- Good Old Fashioned Lover-Boy — Queen (A Day At The Races)
- One Year Of Love — Queen (A Kind Of Magic)
- I'm In Love With My Car — Queen (Made In Heaven)
- I Was Born To Love You — Queen (Made In Heaven)
- Funny How Love Is — Queen (Sheer Heart Attack)
- Get Down, Make Love — Queen (News Of The World)

Ciprian Romedea — Bacău — I Love The Doors

- Love Street — Waiting For The Sun
- Love Hides — Absolutely Live
- Hello, I Love You — Waiting For The Sun
- My Wild Love — Waiting For The Sun
- Wintertime Love — Waiting For The Sun
- Love Her Madly — L.A. Woman
- Love Me Two Times — The Doors

Alexandru Andrieș ALBUMUL ALB

(Zone Records/1996)

Albumul alb (Zone Records, C.D. și casetă audio) al lui Alexandru Andrieș este o apariție de sezon, dorindu-se a fi o colecție de cadouri de Crăciun pentru ascultătorii mai mici sau mai mari și cuprinzând 13 piese despre iarnă, ninsoare, cadouri, jucării, Moș Crăciun. L-am ascultat și ne-a plăcut. În plus, oferă o alternativă față de tonalitatea generală a muzicii pentru sărbătorile de iarnă, o alternativă care problematizează și aspecte care se văd mai puțin. Am spune că este un album care se contrazice: pe de o parte este Andrieș de la un capăt la celălalt, demitizând într-o anumită măsură sărbătorile de iarnă și eroii lor, iar pe de altă parte are ceva imponderabil, sugerând ideea de iarnă și de sărbătoare, când prin orchestrație, când prin text.

"Păcătoș și ciudat, cu toții te știm", Alexandru Andrieș. Așa că *Albumul alb* este mai mult un album pentru părinți, decât pentru copii. Personajul albumului este un frigos lipsit de ipocrizie. Vine iarna... ce tare de mare mi-e dor", el vede cu acuitate avatarurile cetățeanului în această perioadă... sărbătorească, știe că "Făt-Frumos e răcit", în *Antimp frigos* aduce vorba despre "vreme de țică, vreme de cărnați" și suferă de oboseală ca orice om: "o fi azi zi sfântă, dar eu ieri am muncit".

Totuși, să nu uităm că multe piese au o anumită candoare în vers, muzică și orchestrație, care echilibrează replicile ironice strecurate pe ici, pe colo. De reținut originala poveste a globului de pom de iarnă de-a lungul anului, din *Glob de argint*, ingenuitatea din *La mulți ani!* și aranjamentele sugestive din *Vine iarna*, *A venit Moș Crăciun*, *Ninge iar...* sau *Vis cu ingeri*.

Ascultând *Albumul alb* am putea crede că sărbătorile de iarnă nu sunt specialitatea lui Alexandru Andrieș. Dar nu este chiar așa și în nici un caz din vina lui, ci din a noastră, care avem reflexe condiționate, care acceptăm ironia relativ la multe, dar nu și la puținele momente constante de bucurie ale anului, fie ele cât de simple sau de sărăcăcioase. Și în definitiv, dacă momente din *Albumul alb* al lui Alexandru Andrieș ne fac să râdem, ce poate fi rău în asta. Tot bucurie se cheamă.

ACASĂ

(Zone Records/1996)

Noul album al lui Alexandru Andrieș, intitulat *Acasă* și editat de Zone Records în formula C.D. și casetă audio, este o producție totală a protagonistului, de la grafică până la mastering. Cele 14 piese, cu o muzică elaborată la nivelul acompaniamentului, intenție situată în prelungirea albumelor apărute în ultimii ani, ne poartă în lumea muzicală a lui Andrieș, dominată de ideea cotidianului, a ceea ce ni se întâmplă zi după zi. Incepe cu povestea unei zile normale, cu doza ei de banalitate (*Te rog, te rog, te rog*), continuă cu o poveste despre ea, cea "pe care nu e nimeni s-o ntreacă la minciuni frumoase", și cu sindromul MTV (*Nici o zi fără MTV*) și merge mai departe cu *Toți suntem puțini nebuni*, *Ironie*, *Bărbații ei preferați*, îndreptându-se către intimitatea cuplului. Aici apare vocea Mariei Ioana Măntulescu, atât de asortată cu vocea lui Andrieș, încât uneori pot fi confundate. Ea este de fapt o prelungire spre acut a timbrului atât de particular al lui Andrieș. Nu toate piesele atrag de la prima audiere, dar după ce le ascuți de mai multe ori, te îndrăgostești fără să vrei de fiecare dintre ele. Și acest fenomen se întâmplă din multe motive, dar unul dintre ele, esențial am spune, este bunul gust care nu lipsește niciodată la Andrieș, chiar atunci când relatează cele mai intime detalii fizice, ele fiind acoperite de un voal făcut din muzică și text care respinge cea mai mică urmă de vulgaritate. Majoritatea sunt piese narative, care se termină cu trei puncte de suspensie, morala rămânând să o desprindă ascultătorul.

Vorbind despre aspectul instrumental, ar trebui să-i menționăm pe toți cei care au contribuit la realizarea acestui album (George Baicea, Alin Constanțiu, Maria Ioana Măntulescu, Eugen Tegu, Tudy Zaharescu), dar vom personaliza doar contribuția lui Alin Constanțiu, al cărui saxofon devine, în anumite piese, un adevărat personaj.

De ce numește acest album *Acasă*? Probabil sunt și alte cauze, dar calitatea piesei-titlu a albumului cred că este suficientă pentru a motiva titlul. Pentru că *Acasă* este o melodie care "stă foarte bine în picioare" și, în plus, este de zece de ani actuală, brodând pe tema unei fine ironii la adresa românului și sugerându-și cu pregnanță propria morală: "Stăm și-i așteptăm pe americani".

■ Oltea Șerban-Pârâu

Loredana TOMILIO

(Electrecord/1996)

Un nou album de autor ne-a propus în această toamnă Loredana, album numit *Tomilio* și editat în versiune C.D. și casetă audio de Electrecord, care ne oferă din ce în ce mai des surprize plăcute. Loredana semnează interpretarea vocală, versurile și, parțial, muzica, iar Marian Ionescu este realizatorul muzicii, al aranjamentelor și al unei considerabile părți din interpretarea instrumentală, bineînțeles alături de toți ceilalți din Direcția 5 și de numele care apar doar pentru o piesă sau două.

Ca stil, *Tomilio* se situează în prelungirea albumului *Născută toamna*, piesa fiind reluată, de altfel, pe acest nou disc, pe bună dreptate am spune, pentru că s-a bucurat de un succes considerabil. Stilul interpretativ al Loredanei, deși este același, foarte caracteristic, inconfundabil am spune în muzica românească, a evitat până acum alunecarea spre manierism. Loredana a găsit o combinație de veritabil bun-gust între ingenuitate și senzualitate, iar vocea ei place și nu face notă discordantă atunci când este plasată, să spunem, într-un program de radio, între nume consacrate ale muzicii internaționale. Pe album sunt incluse și trei negative, sistem care pare să fi devenit o modă și la noi și care este, fără îndoială, foarte util aspiranților întru muzica ușoară, versiunile la care ne referim rezistând destul de bine și ca variantă instrumentală a piesei în cauză. Din cele 11 piese de pe album (la care se adaugă negativele și variantele acustice) reținem în mod deosebit câteva titluri: *Născută toamna*, melodie de pe vechiul album, iar din cele noi *Nu adio*, *Visam America* (piesă pe care am apreciat-o și la selecția pentru Eurovision '96), *Nostalgia*, *Tomilio* și *Cu tine*.

Și încă ceva, textele Loredanei nu cad în banal. Au o notă de modernitate, sunt narative și reflectă concepția despre acest sentiment (atât de frecventat de muzica ușoară) numit, pentru conformitate, dragoste, a generației tinere din ultimul deceniu al secolului XX: jeași găuriți, gigolo, visam America, trăim aglomerat, trăim sofisticat, fugim de realitate... Dacă ar fi să sintetizăm cele spuse despre acest album tot printr-un vers al Loredanei, care s-ar referi prima parte la muzică, iar cea de a doua la versuri, el ar suna astfel: "mă găsești bizară {muzica}, dar sunt foarte normală {versurile}". "Să știi."

■ Oltea Șerban-Pârâu

Pe "Născută toamna", penultimul album al Loredanei, a fost un cântec de o factură mai aparte, la care toată lumea a ciulit urechile, pentru că era... altceva. Cântecul se numea "Lili și puștiul" și a avut un succes imens în '95. De-atunci m-am gândit că, la un moment dat, Loredana va scoate un întreg album à la maniere de... lată-!

Occidentalizată până-n vârful unghiilor, Loredana propune, cu "Tomilio", o altă muzică, un alt look, o altă formulă. Întregul produs "Tomilio" (muzică, orchestrație, grafică, imagine) e ca vitrina unei boutique luxos de cosmetice: muzică fresh, cu largi intervenții instrumentale, în mare măsură acustice. Vocea bate bine înspre Beth Gibbons (Portishead) și Tori Amos, deci spre alternativ. La look sunt ceva urme de Madonna și/sau Kylie Minogue. Internațional rău! Textele sunt și ele îngrijite, deși mărturisesc că rime precum "liceu" cu "metrou" ("Nostalgia") sau sintagme precum "Strânge-n brațe altcineva" nu prea mi-au convenit.

Grafica albumului e de excepție, dar n-am zărit amintiri pe copertă instrumentiști cu care Loredana a colaborat, ceea ce nu-i frumos. Mi-au plăcut mult "Tomilio" (exotic), "Victoria" (sincer), "Cu tine" (colorat) și "Visam America" (mic omagiu adus piesei lui Bruce Springsteen, "Streets of Philadelphia"). Dacă nici cu "Tomilio" nu vedem America...

■ Ana Călin

Iris LUNĂ PLINĂ

(Zone Records/1996)

La 12 ani de fulminant debut autointitulat și la aproape 20 de la înființare, formația fanion a rockului autohton se prezintă cu o nouă imagine, o nouă concepție muzicală și-o nouă inspirație tematică pe cel de-al șaptelea album, "Lună plină". După aproape un deceniu sub "aripa" Electrecordului, acest prim material metalic editat de Zone Records (Polygram Romania) constituie o nouă premieră. Faptul că producătorii au investit serios în IRIS '96 este evident: sunetul este clar și dinamic, producția impecabilă, prezentarea grafică a copertelor și casetelor completând reușita.

Dincolo de noul "look" al bucureștenilor, sesizabil atât scenic cât și în setul fotografiilor promoționale, principalul atu al formației constă în abandonarea vechilor clișee și abordarea curajoasă a unor noi stiluri muzicale. Clape

discrete, chitare acustice, backing-uri viguroase, recitative, fragmente non-muzicale și frânturi din emisiuni radiofonice însoțesc permanent un album de referință în care admiratorii vechiului IRIS se regăsesc parcă tot mai puțin, excepțiile menținându-se doar în ritmurile heavy din "O viață de om", sensibila compoziție a lui Boro "Noptile ce le-ai avut" sau în melancolicul final din "Vis pierdut". Restul materialului pompează adrenalina în funk cât cuprinde (Lună plină, Demagogi, Nu vor [să meargă pe sărmă]), Omul nimeni) la concurență cu două impecabile construcții power (Somn bizar/Căiătorul), o sensibilă machetare unplugged (Ultimul mic dejun al lui Bon) și-un cover-version Thin Lizzy (Don't Believe A Word) ce poate oricând concura cu originalul.

Notați în final cel puțin patru super-hituri (Baby, Somn bizar, Căiătorul, Noptile ce le-ai avut) ștergeți-vă la spate cu părerea vecinului de bloc ce nu cumpără niciodată o casetă sau un ziar, dar "știe" cu siguranță că "bătrâniiăștia sunt terminați", transmiteți un prietenesc "FaQ" colegului de la școala populară, care acum învață primele acorduri, dar îți certifică "Minulescu și-a pierdut de mult vocea din cauza fu...matului" și cumpărați-vă rapid din prima alocăție această "Lună plină". Și nu uitați să-mi comunicați părerea prietenească de la ultimul bairam dansat pe piesele IRIS '96.

■ Gabi Gomboș

Best of... MARGARETA

(Electrecord/1996)

Ascultând albumul de succese al Margaretei Păslaru, lansat de Electrecord în versiunea C.D. și casetă audio la magazinul MUZICA, în prezența unui numeros public, al cărui entuziasm a depășit așteptările tuturor, am început să mă întreb ce s-a întâmplat — pe plan componistic — în ultimii treizeci și ceva de ani, care au trecut de la debutul ei, în muzica românească. Și concluzia la care am ajuns a fost că, luând în considerație și excepțiile, destul de puține, epoca de aur a muzicii ușoare românești rămâne cea a Margaretei Păslaru și a colegelor ei de generație.

Vom exclude din comentariu cele trei melodii înregistrate în Statele Unite (*Septembrie, Am cântat, Un pod peste ocean*), care ne conving mai puțin și care credem că nu o reprezintă pe Margareta Păslaru, cea pe care ne-o amintim cu toți, cei care am trecut de vârsta de 25 de ani, cel puțin din *Veronica*, filmul copilăriei noastre (din care este inclus pe album fermecătorul *Cântec al zânei*). Ce caracterizează aceste 19 melodii care dau culoare albumului *Best of Margareta*?

Parfumul *old fashion*, simplitatea, limpezimea, vocea ei deschisă, trăind textul (fie el și ușor naiv, uneori). Este o voce care cântă așa cum se "purta" pe vremea aceea, vibrat, ornamentat, cu zâmbet în glas. Orchestrația acelei epoci, acustică așa cum era ea, avea culoare și reușea să țină atenția trează. Există pe acest album și piese care sunt percepute și astăzi ca șlagăre: *Cine știe, Lasă-mi toamnă pomii verzi, Nu mai plânge baby, Ninge*. Tot prin intermediul acestui disc colecție, ne reamintim cu plăcere "demodatele", dar încântătoare piese ale lui Ion Vasiliescu, *Glăsur roșii de tren* și *Inima-i un telefon*.

Dacă vreți să ascultați acest album, pot să vă asigur că vă veți proiecta foarte ușor în epoca anilor '60-'70 din România și o veți putea vedea cu ochii imaginației pe Margareta Păslaru așa cum era ea în acei ani. O Brigitte Bardot a României, șatenă, cu o fermecătoare alunită pe obraz și cu o voce care zâmbeste.

■ Oltea Șerban-Pârâu

Daniel Lordăchioae MOLDOVEAN BLUES

(Metropol/1996)

Cea mai reușită piesă a albumului semnat de Daniel Lordăchioae este chiar piesa-titlu, "Moldovean Blues". Nu din punct de vedere muzical, strict, căci piesa e un blues cât se poate de comun. Piesa devine interesantă din pricina temei abordate: într-o societate în care toți (ceilalți) îi hulesc pe moldoveni, iată că se găsește cineva care se laudă cu asta! Vorbele din finalul piesei, spuse de cântăreț cu accent "moldovinesc", întregesc farmecul inedit al acestui blues de la... lași.

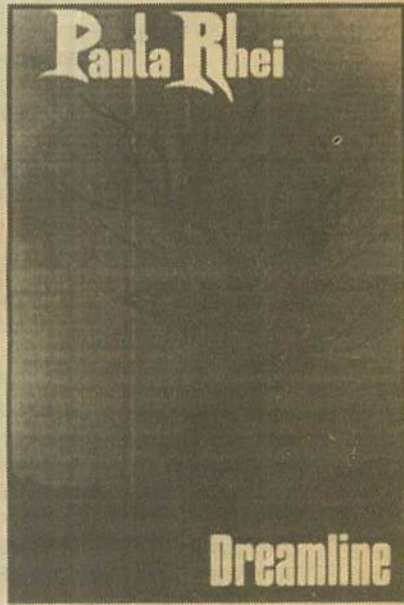
Mai sunt însă și alte piese drăguțe pe acest album în care stilurile abordate sunt atât de numeroase, încât nu mai știi cum să-l cataloghezi. Poate doar să zicem că e... soft-pop-blues-rock'n'roll, dar nu cred să vă lămurască.

Vocea lui Daniel Lordăchioae "dă" foarte bine în toate aceste ipostaze muzicale.

Una dintre piesele care mi-au plăcut foarte mult a fost "Orașul meu", un cântec extrem de romantic și ceva mai vechi. În schimb, cântecul "Protest" e leit-poleit cu "Am întrebant un polițist" al lui Alexandru Andrieș. Ascultați și-o să vedeți!

Nu încercați să aflați cine semnează muzica și textele. Nu scrie nicăieri pe copertă. Cale lungă, "Moldovean Blues"! O meriți chiar mai mult decât aș fi crezut!

■ Ana Călin

Panta Rhei DREAMLINE

(East & Art/1996)

De-ar fi să gândim politic (căci "momentul" 7 noiembrie '96 ne-a oferit indirect și suficiente satisfacții muzicale pre-electorale) acest prim produs al timișorenilor, lansat chiar în ziua următoare marii îmbulzeli de la urne, poate fi caracterizat de "centru-stânga". Total opus liberalismului doom/death/thrash, neamintind cu nici un chip de "aripa nouă" power/crossover/hardcore, "Dreamline" se dezvăluie din start ancorat în clasicismul muzical-conservator al anilor '70 când legea era făcută de trupele avangardiste de rock progresiv. Lipsit de genialitatea dezlănțuită Dream Theatre, dar apropiat de zona "comercială" a unor Yes, Asia, Toto sau Foreigner, primul Panta Rhei are cel puțin meritul de-a revigora un teritoriu care, de la apariția memorabilului "Puterea Muzicii" (Progresiv TM) la granița anilor '70/'80 se dovedise nu doar lăsat în paragină, dar și ocolit de orice tentativă "legislativ-funciară".

De-ar fi să-i credem pe compozitorul/chitarist/vocalist Florin Coșeru, muzicienii de pe Bega abordează "un rock progresiv, poate orientat spre heavy metal, dar în mod cert nu invers". Personal, mă simt mai atras de "eticheta" A.O.R. degajată de-o atmosferă mai degrabă "soft" înecată de-o clapă super-mixată în raport cu chitarele. Dar story-ul conceptual psihologic (adevărată raritate în bibliografia rock națională), intermezzo-urile pinkfloydiene dintre piese (axate pe zgomot și înregistrări neînșuflete)

Mark (Onesti). Suggestia ta ar fi buna daca n-am tine cont de dificultatile distributiei. Trei numere alb-negru tabloid si unul color pe luna ar costa de trei ori mai mult decat ce facem acum. Deocamdata experimentam varianta bilanara pe tabloid, iar cand se aduna fonduri scoatem un A4 cu 40 de pagini. Bluesul a lipsit din motive obiective de spatiu. Specialistii in jazz prefera sa scrie prin diverse cotidiane, probabil cu mai multi bani. RODIPET-ul in descrierea ta este un miel bland fata de ceea ce stiu eu. Ma si mir ca la Onesti ajung 15 exemplare. Sunt judeate fara NIMIC! Multumiri pentru urari si topuri!

The New IRSOP (?) Desi nu ma dau in vant dupa anonime, tin sa observ ca ai o pozitie realista fata de creatia romaneasca. Tu sustii ca revista si-a pierdut credibilitatea pentru ca i-a laudat pe artisti romani, iar alti sunt suparati ca ne-am permis sa nu fim elogiati cu unii dintre ei. Ba chiar sa-i criticam. Categori artisti care au mai circulat pe „afara” au mai multa experienta. Chestia cu „pile, relatii, cunoastinte” poji s-o scrii la alte publicatii. Sunt destule!

Vernon, Muddy Waters, Jerry Lee Lewis, Mike Batt s.a. Faptul ca nu accepta compromisurile l-a facut uxor anacronic in anii '80. A ramas fidel chitarei sale Stratocaster pana in ultimele clipe ale vietii sale. Compilatii de interes: „In The Beginning” (1974), „The Story So Far” (1976), „The Best Years” (1976), „Edged In Blue” (1992) si „Rory Gallagher Boxed” (4 CD-uri aparute in 1992). In numarul 12 din iunie 1995 anuntam disparitia lui, iar in numarul 13(62) am furnizat o buna parte a datelor pe care le-am reluat mai sus. Un mare chitarist irlandez despre care enciclopediile nu scriu prea mult, iar ceea ce au scris am folosit.

Daniel Grere (Targoviste). De dragul adevarului (pe care altii il omit sistematic) trebuie sa precizez ca mai exista un „Popcorn” romanesc, un „Remix” (nu pot sa-ti dau amanunte pentru ca nu-l primesc), un „Bravo” unghuresc si o serie de reviste autohtone care acordă pagini pop-rockului mai mult in sfera can-canului. Propunerea ta pentru a ne ajuta este mai mult decat generoasa, si-ti multumesc. Repet ce am mai spus de multe ori: daca am avea peste 2000 de sustinatori

TOP 20 VPR

- Top 10 L.P.'s R.**
- (1.) Cripituri — Pasărea Colibri
 - (2.) Nichita — Nicu Alifantis
 - (3.) Triesc pentru tine — Mădălina Manole
 - (4.) Aurolac — Sarmalele Reci
 - (5.) Stai in poala mea — Holograf
 - (6.) Party In Transylvania — Marius Dragomir
 - (7.) In cautarea cuibului... — Pasărea Colibri
 - (8.) Chef in Grozavesti — Mircea Rusu
 - (9.) Luna plina — Iris
 - (10.) Tomilio — Loredana Groza
- Top 10 L.P.'s S.**
- (1.) Load — Metallica
 - (2.) Dance Into The Light — Phil Collins
 - (3.) 18 Till I Die — Bryan Adams
 - (4.) Natural — Peter Andre
 - (5.) World In Motion — DJ Bobo
 - (6.) Jagged Little Pill — Alanis Morissette
 - (7.) Adventures In Hi-Fi — R.E.M.
 - (8.) Spice — Spice Girls
 - (9.) Backstreet Boys — Backstreet Boys
 - (10.) The Score — Fugees

Mă holbez și eu

Am găsit soluția pentru salvarea memoriei. Scriu zilnic ce am reținut și astfel nu mai risc să fiu atacat de unii cum că i-aș fi omis. Două meciuri în paralel la două televiziuni, asta da lux! Numai la noi se poate așa ceva. PRO TV și TVR ar trebui să mai discute cu Federația și să se gândească și la noi. Nu totjmei avem telecomandă și nici două televizoare! Seriaul despre un post de radio privat mă amuză teribil. PRO TV m-a nimerit în plin. **DI Sava** i-a invitat pe cei de la „Adevărul” la serata lui. Au fost ceva schimburi tari, dar și frecții imense. Un ziar care a moștenit peste două milioane de abonați, spații, hârtie, mașini, aparat administrativ pus la punct în 40 de ani s-a privatizat în stilul naționalizării de altădată și acum se umflă în penel independent. Că are 175.000 de cititori n-am cum să știu, dar că modestia e absentă la echipaj, și cert! Normal că luni 11 noiembrie apărea un articol despre și o poză a moderatorului. O reclamă masivă de nu știu câte ore ne-ar mări și nouă tirajul. Ii propun lui Șefu să-l dăm pe Sava poster pe două pagini. Ce ziceți? **„Tentațiile” de la Tele 7** încep să semene tot mai tare cu „Cutia muzicală”. Vineri 8.11. se vorbea despre o lansare Iris din 11, dar era absolut aiurea. Era doar o conferință de presă.

Duetul Romcescu/Cârstea mi-ar fi plăcut dacă nu pica iar pe coadă, pe generice, pe brambureala specifică despre care am mai zis și eu, și voi. **Sava** nu dă curs mesajelor telefonice nici când e **Cristoiu**, nici când e **Dinescu**. Le aleg, le menționează pe cele care-l atacă pe invitat și gata. Păi de ce să mai sunăm? Și să vă mai spun ceva. Domnule Sava se tot plânge că nu e loc pentru cultură (se referă clar la simfonic) în ziarele și revistele vremii, dar uită să precizeze că el primește bănuți de la ziarul „Azi” care în fiecare miercuri are un supliment „Spectacolul muzicii” (nu se vinde prea încurcator pentru editor). Același domn vrea și un post de radio cu muzică clasică non-stop. E minunat, dar de ce nu pune mâna pe pungă, pe sponsor și să-i dea drumul. Nu cu interminabile „suete” politico-literar-economice se promovează talentele din lumea clasicului. Nu cu „plombe” într-un talk-show extrem de lung îi ajută pe tineri. Acum am fost serioasă și încă n-am spus tot. Dacă și pop-rockul ar avea atâta spațiu la TVR cât are Sava, atunci s-ar umple săliile, am avea calitate în creație, competiție reală și șanse de ieșire în lume! **Loredana** promovată ca la carte pe toate canalele. La Antena 1, moderatorii nu prea știu câte albume are ea împreună cu Marian Ionescu. Liliana Munteanu (Tele 7) i-a declarat solistei admirație veșnică. **Și** Irishi au beneficiat de un promo profesionist pentru albumul lor „Lună plină”. **Nu** înțeleg de unde îi găsește L.M. pe „fanii” Laurei sau Loredanei care nu știu nici să citească textul unei melodii, dar să o cânte. Un deserviciu mai mare nici că se putea. **Gala UNICEF** de la PRO TV m-a încântat. Presupun că și pe voi. Atâția băieți bine! Rod Stewart tuns, Bryan Adams cu o coafură stranie, Ilie Năstase pus pe șotii ș.a.m.d. **„Rendes-Vous”** (așa scrie în presă) de sâmbătă seara de pe Tele 7 are accente de maximă vulgaritate pe care cu greu mă abțin să nu le comentez. Nu știu cui îi plac dansurile din buric și glumele proaste, dar eu cred că un program de divertisment poate fi făcut și cu alte mijloace. Colega Gabriela Hurezean (Tineretul liber, 26.11.) le-a spus-o ca lumea celor doi realizatori, foc de „simpatici”. Ea zice că unul dintre ei are picioare frumoase. Care? **Hallo Star!** a prins-o pe **Mariana Turcanu**. N-a fost pentru ea. Deși acum are impresia, de apărut în public tot „râruț” i se întâmplă. Lângă ea i-am zărit pe actorul **Costin Mărculescu** (devotat fostului Președinte) motiv pentru care am trecut la fotbal britanic pe Tele 7. Din același motiv am donat unul vecin trei casete de Gigi Gheorghiu. Să-l asculte un pedeserist de-al lui, mi-am zis. **Francezii** de la MCM au fost singurii care și-au amintit cum se cuvenea de Freddie Mercury (pe 24.11.). **Atelier Fragil** de luni (25) m-a uscat pe suflet. Istoria Iris povestită de impricinați. Când nu-i întrerupea „săgeata blondă polivalentă”, cum îi zice colegul meu lui Godoroja. **La** aceeași oră, PRO TV avea iar proces. „Imparțial Ovidiu” le ridică de zor la plasă craivoenilor lui. Nu știu care era bubă, dar scena semăna cu serialele alea juridice. Doar că acolo actorii vorbeau mai coerent. Tata zice că în final s-a lămurit cum e cu off-said-ul. Nu se mai poartă la noi! Am fugit la MCM care după ce ne-a dat pe noi (Rock Pop à L'Est) a avut un concert din '93 cu Johnny Hallyday. Asta se ține bine și azi! Deși e blond! Propun pentru video-dipul momentului dacă nu și al anului '96 melodia lui **Gyuri Pascu** realizată pe imagine cu puștii ăia foc de haloși. S-a difuzat la PRO TV în perioada alegerilor. Am înțeles că e mâna celor de la FAV (ai lui Vivi Drăgan) la mijloc. **Aniversarea** unui an de PRO TV a fost pe măsura așteptărilor. S-au pus băieții pe producții proprii. Le spun și eu la Muli Ani!, ca și celor de la TVR Internațional (care mai au până scapă de scânderile din limbaj!). **Margareta Păslaru** a avut numeroase prezențe peste tot. La Tele 7 abc (la Post Meridian unde Fușa a reușit s-o emoționeze și apoi la Week-end unde L.M. n-a prea lăsat-o să vorbească), la TVR și la Antena 1. Are ochii foarte frumoși, iar gestul ei umantare trebuie aplaudat. Alți artiști revin în țară să mai ia un bănuț, în timp ce Margareta a venit să DEAL! Am cumpărat CD-ul ca să ajut și eu cu ceva. Generația mea acum o descoperă. Și cred că se cuvine. **Gălbioara**

Răspundem, dacă suntem în stare

Ovidiu Chirilă (Bărlad). Nu ne-am desființat, după cum vezi! Despre Iron Maiden, Nirvana, Pink Floyd, Guns N' Roses am avut seriale sau articole mamut. **Alina Camelia Barbu** (Gh. Lazăr, Ialomița). E bine că ai găsit soluțiile de informare prin „ZUJA” și emisiunea de vineri de la 2M+. Sfinx Experience pleacă în Olanda abia prin februarie 1997. Până atunci va ieși albumul promis, vor mai fi multe apariții în public sau pe micul ecran. În V.P.R. din 1993 am povestit cum funcționează grupul în Olanda. De atunci s-au mai produs mici schimbări în componență.

Marian Pitiș (Brăila). Iți voi expedia toate numerele rămase în redacție, iar pentru elevii tăi soluția ar fi să trimitem ramburs 10-15 exemplare (cum stabilești). Dacă accepți, folosim adresa ta. Cartea lui Emil Răducanu a apărut la Iași. Eu dețin doar un exemplar. Editura se numește „Bolta Rece” și e din Iași. Texte The Beatles au mai mult în țară. Cele pe care le dețin le poți avea, dar asta cere timp. Normal că la Motu Pittiș le găsești. Rory Gallagher s-a născut la Ballyshannon Co. Donegal în ziua de 2 martie 1949. A fost chitarist de blues crescut la Cork. A plecat din școală pentru a cânta cu Fontana Showband. Numele trupei a devenit Impact. Apoi Rory a format un trio cu numele de „Taste” cu Norman Damerly și Eric Kittington. Asta se petrecea în 1965. De la apariții regionale s-a ajuns la turnee în Marea Britanie și în Europa. A urmat contractul cu Polydor semnat cu Richard McCracken (bas, născut la 26 iunie 1948) și John Wilson (tobe, 4 decembrie 1947). După câțiva ani formula s-a schimbat. Gerry McAvoy a venit la bas și Wilgar Campbell la tobe. Influențat de predecesori ca Lonnie Donegan, Woody Guthrie, Chuck Berry și Muddy Waters, Gallagher a respectat bluesul de mare înută. În 1969 a scos albumul „Taste”, în 1970 „On The Boards”, în 1971 și „72 discuri din concert „Live” și „Live At The Isle Of Wright”. Categori omul se simțea mai bine pe scenă decât în studio. La Polydor a ieșit în 1971 discul „Rory Gallagher”. Au urmat „Deuce”, „Live In Europe” (1972), „Blueprint” (1973), „Tattoo” (1973), „Irish Tour 74”, „Saint... And Sinner” (1975), „Against The Grain” (1975), „Calling Card” (1976), „Photo Finish” (1978), „Top Priority” (1979), „Stage Struck” (1980), „Jinx” (1982), „Defender” (1987), „Fresh Evidence” (1990). De menționat că De Ath l-a înlocuit pe Campbell, iar Lou Martin a venit la clape. După 1976 formula de trio s-a restabilit. Rory a cântat cu Mike

permanenți, ne-am mișca mai ușor și am fi punctuali la întâlnirea cu voi. Nu avem nici o firmă care să ne distribuie în orașul tău. Poate găsești pe cineva de încredere. O vizită la redacție poate fi benefică oricum. Chiar și pentru a-ți completa colecția.

Indra Dumitru (București). Chiar poți să spui cu mâna pe inimă că scriem puțin despre artiștii români?! Despre lansarea lui Mihai Constantinescu la magazinul Metropal am aflat și scris din timp.

Daniela Sandu (Craiova). Ești printre răsăritele rubricii, recunoști? Cu data nașterii revistei mulți se incurcă. Vox Pop Rock a apărut în septembrie 1993. Schimbarea numelui a fost urmarea plecării noastre de la editorul pe care l-am avut (Curierul Național). Practic, prima apariție a fost sub numele de Metronom în februarie 1990. Au urmat Pop Rock & Sport și Pop Rock & Show (129 de apariții). Ultimul număr pe care l-a realizat strict echipa VPR de mai târziu a apărut în iulie 1993 (nu în '92). Pot spune fără să exagerez că avem 6 ani de existență și 206 numere (mai mici sau mai mari, după caz). Cum la noi se poartă chemezele de aniversare, ne bucurăm doar de faptul că funcționăm, și asta prin voi (factorul moral!). Frecvența de la Horiom Craiova este 103,6 MHz și nu 101,3, iar Alupoae este Gabriela și nu Gabriel. Tocmai doream să subliniez că n-avem greșeli în numărul 8! Sinceritatea cu care îi susții pe Michael Jackson este de admirat. Vei primi acasă un set de fotografii ca premiu (pentru acea telepatie de care aminteam data trecută).

Iustin Ichim (București). Regret, dar talonul din „Agendă” a fost valabil până-n februarie 1996! Datele de naștere sunt valabile oricând.

Chris Sammy (Făgăraș). Cele două cărți pe care le dorești n-au ajuns la mine decât promoțional. Dacă aş primi mai multe exemplare, le-aș pune cu drag la dispoziția voastră. Editorii nu s-întotdeauna și promotori buni.

Larisa (Craiova). Despre postul „Radio Charlie” am auzit doar ocazional. A apărut în octombrie și emite pe 71,12 MHz FM. Printre realizatori se află și Florin Sisu, Doina Deaconu, Laurențiu Bobălcă. Multumesc pentru aceste informații (care nu de la tine trebuia să vină) precum și pentru urări! Și Gălbioara s-a hobat la MCM. MTV-ul a acordat spațiu mare lui Freddie abia după o săptămână. Nu s-avea prea sentimental!

Andrei Partoș

- Top 10 L.P.'s S.**
- (1.) Animal Rights — Moby
 - (2.) Load — Metallica
 - (3.) Dance Into The Light — Phil Collins
 - (4.) 18 Till I Die — Bryan Adams
 - (5.) Natural — Peter Andre
 - (6.) World In Motion — DJ Bobo
 - (7.) Jagged Little Pill — Alanis Morissette
 - (8.) Adventures In Hi-Fi — R.E.M.
 - (9.) Spice — Spice Girls
 - (10.) Backstreet Boys — Backstreet Boys
- Top 10 Melodii** (propuse de Bogdan Vișinescu)
1. Ploaia care va veni — Pasărea Colibri
 2. Somn bizar — Iris
 3. Ingerul blond — Nicu Alifantis
 4. Tomilio — Loredana Groza
 5. Ilici Uber Alles — Sarmalele Reci
 6. Party In Transylvania — Marius Dragomir
 7. Cântec șoptit — Poesis
 8. Vacarena — Divertis
 9. Sa nu crezi nimic — Iris
 10. Without You — Laurențiu Cazan

Nu tu can-canuri de la concertul Holograf de la Martin, nu tu giubșucuri cu VIP-uri muzicale... Unde-s „tentațiile”, neică?! Pe **Canal 38** o blondă hormonală îi chestiona pe cei de la Timpuri Noi. Se filma în stil MTV, dar mult mai rău. Am aflat de ce are Cătălin pantalonii lungi, că pe Adrian îi cheamă și Carmelo și îi place să repete în W.C.-ul de dame. **Posta TVR** devine ocazional un fel de avanpremieră. **Genericul** de la Video-Magazin a împlinit (cred) 100 de ani. **TVR** copiază mai rău decât o făceau noi la școală! A dat PRO TV 200 de milioane, vin și băieții din Dorobanți și oferă de Revelion suma mirifică plusând cu câteva mașini. **Antena 1** are o emisiune de dimineață tot în cuplu ca la Tele 7, numai că tipul, unul Sorin (plecat de la Canal 38), n-are nici 10% din farmecul lui Mirela Badea. Iar Teo are amor de la sine, în timp ce alții se chinuie să-l fabrice. **La Karaoke Show** mi-a plăcut vocea **Simonei Secrier**. Ar merita ceva atenție din partea cuiva. **Micro-recitalul** lui **Laurențiu Cazan** ba se auzea, ba nu. Mă refer la partea vocală. **Adrian Enache** în straie țărănești se simțea în largul lui. **Florin Călinescu** anunța în ziua electorală că în curând și PRO TV se va ocupa de artiștii pop-rock. Deocamdată i-a chemat pe toți să dea mâna cu el și să zică două vorbe. **O** tanti țiganică a fost de două ori invitată la Week-end Tele 7 pentru a le ghici moderatorilor! Nu publicului sau cuiva doritor. **„Razor blade”** nu înseamnă „colac de salvare” cum crede un traducător de filme la PRO TV (pe 16.11.). **Drăguț** „Pausa de notă întreagă cu **Nicu Alifantis**” (după A.G. și Laura Stoica). Mai puțin inspirată mi s-a părut cea din 24.11. cu Voltaj '88. Chiar așa, să nu uit. N-are „bă” nimeni o unghieră pentru Bert Berbera?! **Dani Constantin** a fost invitat de Eugen Dumitru, iar noi ne-am ales cu melodiile lui cântate de Adrian Dăinescu, Silvia Dumitrescu, Marina Scupra, Elena Cârstea. **Liviu Tudan** a devenit și el, ca și alți colegi în ale muzicii, prezentator de top la TVR. Topul, nu mă prind exact cum îl face, dar dacă renunță la așa-zisele dialoguri cu solștii ar fi mai plauzibil. **Și Anca Parghel** a suportat sortul marerilor și alte probe „inteligente” pe Canal 38. De cântat, a cântat cu bandă. La o așa forță a jazzului, nu mă așteptam s-o vad și pe asta. Dacă artiștilor nu le e teamă de ridicol, n-au decât să se tăvălească și-n noroi. Să nu-mi cereă să-i respect când îi vad pe scenă. **„Colecția Fragil”** e foarte utilă pentru amatori de istorie. Dar niște date, sau măcar numele grupurilor, anii, titlurile pieselor tot ar trebui să apară. **Rămâne** un mister pentru mine cum poate exista acea emisiune **Raks Music!** Nimeni nu vede calitatea imaginii? Sunetul nu deranjează? Știu că mă repet cu chestia asta, dar constat că subprodusele rezistă în Instituția Publică. **Proaspătul** tată Enache a venit la „Ceal” și s-a mișcat enorm. Colegul Daniel a fost mai așezat. **Elena Cârstea** a trecut la scris „poezie” despre care nu mă pronunț. Intre noi, fețele, nu se cade. **Marina Socaci** zicea „Să vedem ce are înăuntru Elena C.”. Nașa Elenei, Iuliana Marciuc-Posea, ne-a sugerat că în curând va fi rost de o nuntă. Dacă nu și de un botez

CRONICI DE DISC

și cantabilele solouri cu iz de baladă restabilesc echilibrul în fața pierderilor, recomandându-ne să așteptăm cu interes „scrutinul” următor. Poate sub formă de CD și „implantat” într-un studio cu adevărat profesional.

Gabi Gomboș

Mai departe, lucrurile se complică puțin. Mare parte dintre piese au apărut pe albume anterioare („Mixed Grill” și „Mașina cu jazzolină”), le-am mai auzit, deci nu le mai comentez. De ajuns să spun că, la vremea lor, cântece precum „Gizzi”, „Mi-am luat colac” sau „Africa (ce vis fierbinte)” au făcut valvă mare. Iar cele patru piese noi, „Una caldă, una rece”, „Uwe, uwe”, „Eu cu cine votez” și „Jamaica Feeling”, nu ies din tiparul afro-reggae, cu care ne-a obișnuit Gyuri Pascu. Așadar, nimic nou sub soare. Texte zgubite, instrumentiști

foarte buni (numiți The Blue Workers) și cu chef, totul foarte profi lucrat. Nu-mi mai rămâne decât să spun că-l prefer pe Gyuri mai degrabă reggae, decât afro, și să mă întreb: dacă va fi în același stil, următorul disc mă va mai încălzi oare?

Ana Călin

Elenei Cârstea, un pic prea expansivă pentru aceste piese lirice. Cânteculele mele preferate de pe albumul de față sunt „Nu vreau să te pierd” și „Cerule de deasupra mea”. Prima are o mică scăpare la versuri („Chiar și ochii-ți sunt reci” — Doamne ferește!), dar asta e, se mai întâmplă!

Ana Călin

Dacă pleci, o inițiativă curajoasă a lui Cătălin Crișan (care își asumă toate rolurile strict creative ale unei producții audio) și o bună investiție a casei Metropal Music (pentru că popularitatea solistului este incontestabilă), este un album căruia nu-i putem exagera anumite calități, despre care nu putem vorbi de rău, dar care nici nu ne lasă indiferenți.

Oltea Șerban-Pârău

Ioan Gyuri Pascu

CASETA PENTRU/CARE (NU) MINTE, (ARE) INIMĂ, (FACE) GURĂ (Tempo Music/1996)

Numită „Casetă pentru minte, inimă și gură” s-a lansat în vara acestui an, iar cronica i se face abia acum, după cum puteți vedea. Asta poate că nu e, însă, un lucru rău. Fiind un album bătut de ritmurii estivale, probabil că, la acea dată, cronica-l ar fi digerată mai iute și ar fi fost mai indulgent. Important e să vedem dacă acum, pe friguleț, producția lui Gyuri Pascu ne mai poate încălzi.

De acord, caseta lui nu minte, ba, dimpotrivă, chiar pune probleme (pân-acum câteva săptămâni) foarte actuale, vezi „Eu cu cine votez”. Are inimă, adică muzica e cântată cu poftă și sinceritate. Și face gură, măcar din cauza faptului că se cântă cu ea, cu gura.

Ioan Gyuri Pascu
pentru/care
(nu) minte, (are) inimă, (face) gură

Adrian Romcescu

NU VREAU SĂ TE PIERD (Romagram/1996)

Cele zece piese incluse pe acest album sunt toate compuse de Adrian Romcescu, fapt ce conferă materialului o unitate de stil absolut incontestabilă, cu atât mai mult cu cât toate au acel parfum romantic — chiar dacă ușor desuet — al anilor '70. Unele piese sunt îmbinate de atmosfera cântecelor lui Elvis Presley sau ale Beatlesilor (vezi „Nu vreau să te pierd”, „Dana” și „Nu sunt un timid”). Textele sunt exclusiv de dragoste, fie ele vesele sau mai puțin vesele. N-am spus triste, pentru că nimic nu e cu adevărat trist pe acest album. Muzica optimistă îndulcește și luminează chiar și stările de melancolie gravă, descrise de unele texte („Nu vreau să te pierd”, „Noi am trădat dragostea”).

Cele două duete, cu **Elena Cârstea** și **Marina Florea**, sunt și ele foarte reușite. Cred că vocea lui Romcescu „dă” foarte bine mai ales alături de cea a Marinei Florea, fiindcă ambele sunt voci joase și timbrate, spre deosebire de cea a

Cătălin Crișan

DACĂ PLECI (Metropal Music/1996)

Editat doar în versiune casetă audio de Metropal Music, *Dacă pleci* este pe de o parte un album de autor, muzica, versurile, orchestrația și interpretarea fiind semnate de Cătălin Crișan, iar pe de altă parte, o casetă unitară, lirică, sentimentală, predominant tristă. Muzica este simplă, în tonul general al genului pop românesc, iar temele sunt clasice (iubiri, prietenii, despărțiri). Nu se distinge în mod deosebit vreă piesă cu „stofă” de șlagăr, dar rememorăm cu plăcere, la finalul audției, câteva melodii precum *Nu avem două vieți*, *Și noaptea poate fi lumină*, *Viață de hoinar*, cu texte mai elaborate și mai nuanțate și cu o muzică îndepărtându-se, totuși cu prudentă, de locurile comune.

Cătălin Crișan își stăpânește expresivitatea vocii, are un glas matur, curat, cald și deja, față de apariții anterioare, are remarcat parcă o rețineră în materie de ornamente excesive și un vibrato prea larg, care nu mai este la modă.

DACĂ PLECI...
Cătălin Crișan

CRONICI DE DISC

VOX pop rock

Revistă dependentă de

toți fanii

Anul IV, nr. 9 / 1996, 8 pag., 700 lei

SECRET

Pe 14, în Gala Tele 7 abc și lansare de disc la Târgul Internațional de Muzică, iar de Revelion în Italia!

MOBY lizare generală

Vineri, 29 noiembrie 1996. Mare concert, mare, la Sala Polivalentă din Capitală. Toată suflarea rave-tehno-dance s-a înghesuit zor-nevoie să-l vadă și să-l asculte pe maestrul tuturor acestor genuri: **Moby**. Rar mi-a fost dat să văd la un concert atâta bună-dispoziție. Cei prezenți au dansat, s-au zbântuit, s-au agitat practic tot spectacolul. Vorbesc de cei care n-au avut loc. Cei care au avut, au fost mai leneși. # Prima trupă a fost autohtonă **Șuie Păparude**, bine primită de public. Cei trei au fost în formă. Prezența în număr mare a „martorilor” i-a stimulat. Deși frigul a dat bine peste plaiurile mioritice, cea mai cerută piesă a fost tot „La mare, la soare”. # În pauzele dintre trupe, n-a fost niciodată liniște. Legătura între un recital și altul a fost asigurată de către **DJ Duncan**, care a mixat, cu pricepere și rezeziune, diferite piese cu aspect de rave-tehno. El a fost de asemenea bine primit de către dansatori. # Au urmat cei de la **Propellerheads**, deloc cunoscuți de către cei din sală. Totuși, nimeni nu a părăsit locul, așa cum se întâmplă la concertele de rock. Toată lumea (din ce în ce mai multă, căci tot veneau, veneau oameni) a rămas pe loc și a ascultat. Piesele ritmate și prezența scenică extraordinară a celor doi (Will și Alex) au făcut ca zbântuiala să fie generală, chiar dacă muzica era în primă audiență. # În sfârșit, **Moby** și-a făcut apariția, dictând mobilizare generală. Cu ușurința lui extraordinară de a cânta atâtea genuri (rave, tehno, alternativ, rock), Moby a reușit să fascineze în scurt timp publicul românesc. Tinerii au reacționat mai puțin bine la cele 2-3 scurte întreruperi, datorate unor probleme de sunet. Din păcate, cu toată iscusința lui, Moby n-a reușit să dialogheze cu sala. Pare-se că erau prea puțini cei care știau limba engleză, drept pentru care poantele lui Moby (haioase, de altfel) n-au prins defel. După două-trei încercări nereușite, el s-a mulțumit să anunțe piesa următoare și nu s-a mai aventurat să discute cu cei din sală. # Când a început însă să arunce cu casele conținând ultimul său album, „**Animal Rights**”, editat în România de **Roton**, s-a creat mare agitație. „Try to not get hurt!” (Încercați să nu vă răniți!) a strigat glumeț și totodată ușor ironic Moby. # Această seară reușită, organizată de **Assos Music**, s-a încheiat cu programul de discotecă susținut de membrii grupului **Cyndi Cat**. Au rămas să danseze, după ora 2,00, aproximativ cinci sute de persoane.

TOP 7 NONCONFORMIST

I Can't Stop Loving You — Ray Charles

Love Is All Around — Wet Wet Wet
I'm So In Love With You — Texas
Victim Of Love — Bryan Adams
Everybody Loves a Lover — Doris Day

Forever Love — Gary Barlow
Old Love — Eric Clapton
Real Love — John Lennon

Love Of My Life — Queen
One Love — Bob Marley & The Wailers
Victim Of Love — Erasure
I Love You In The Same Old Way — P.Anka
Nothing's Gonna Change... — Glenn Medeiros
Guarantee Of Love — Sybil

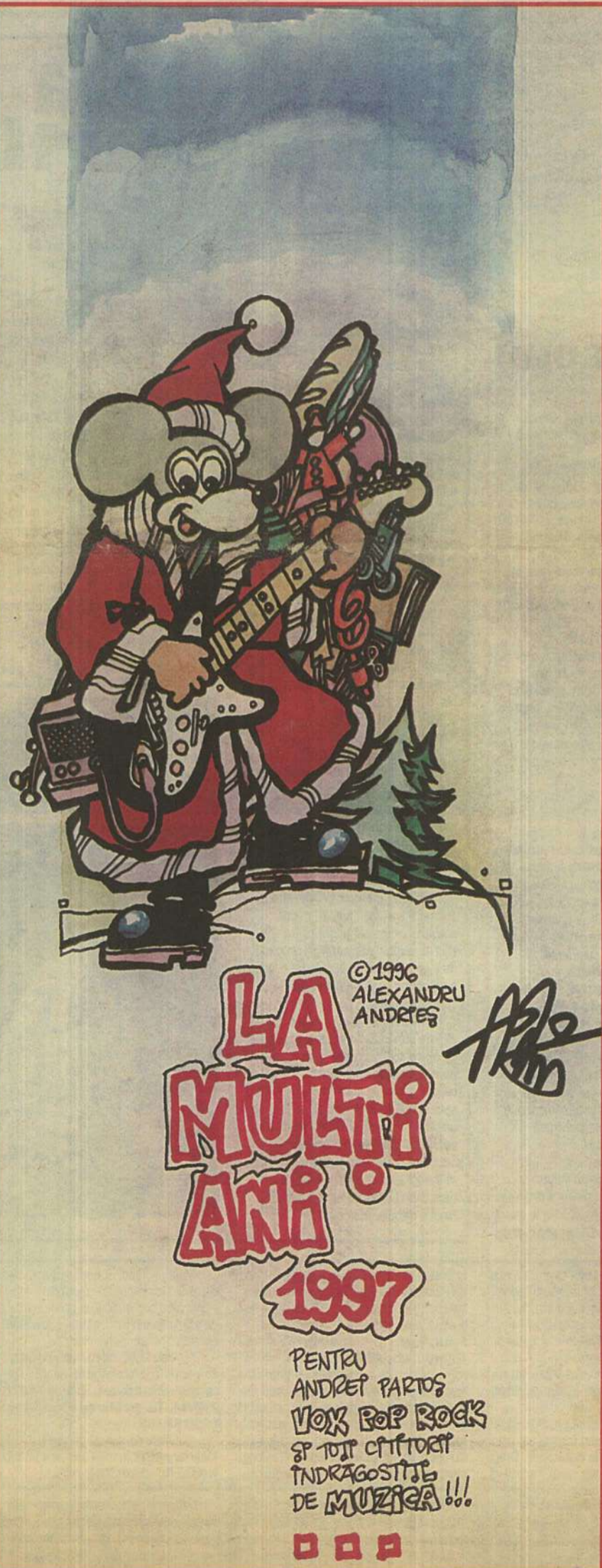
Vision Of Love — Mariah Carey
People Need Love — Abba
Ruby Love — Cat Stevens

■ Daiana Olteanu

■ Ana Călin

Back to '94

Nu e un titlu de melodie. În acest format apăream exact în decembrie '94. Dacă totul e ciclic, atunci până spre martie ar trebui să ne redresăm. Pentru noi, cu acest număr, anul 1996 se încheie. Vă e clar că am fi vrut o ediție specială, dar factori neprevăzuți de noi au stricat calculele. Asta nu ne împiedică să ținem legătura (prin rubrica din „ZIUA”), să corespondăm și să vă urăm de-acum SĂRBĂTORI FERICITE, cu tone de muzică bună!

Coca-Cola

Târgul Internațional de Muzică

(ediție specială de Crăciun)

16-20 decembrie 1996, Sala Palatului zilnic, între 10,00-17,00

Fundația Culturală PHOENIX îi atrage pe iubitorii de muzică într-o prelungită întâlnire de final de an. La ora închiderii ediției, lista firmelor participante este impresionantă: Adivan (București),

Alma Artex (București), Atlantic Trading (București), AVC (București), Bast Music (București), Blitz (București), Cardinal 93 (București), Dolly Do Contact (Galați), East & Art (București), Edgar Surin Production, Electrecord, Euromusic (București), Eurostar, FBS Lines-Roland (Gheorghieni), Metropol Music (București), Nemira & Co, Notton Exim (București), Roton (Iasi), Sinus (Oradea), Softplus (București), Studio Recording Soft System (Timișoara), Tempo Music, Uniton, Zone Records-Polygram.

Lansări de luni 16.12: Victor Socaciu (Alpha Sound), Sweet Kiss (Cardinal 93), Nicolae Furdul Iancu (Electrecord), Cristina Manoliu (Roton), Swing (Roton).

Marti 17.12: Oana Sârbu (Metropol), Ștefan Bănică jr. (Roton), Nicu Alifantis (Nemira), firma Alma Artex va avea o lansare internațională, iar Euromusic va propune Tariful Transilvania (din Elveția).

Miercuri 18.12: Dida Drăgan (Alpha Sound), Andreea Antonescu (Metropol), Mariana Anghel (Electrecord), Chin (East & Art), Voltaj (Roton).

Joi, 19.12: Hans Knal (Alpha Sound), Irina Loghin (Electrecord), T-Shirt (East & Art), Secret (Roton).

Vineri 20.12: Cargo (East & Art), Capricorn (Euromusic), Cătălin Târcolea (Roton). Vor mai lansa în ultima zi firmele Tempo Music și Fundația Culturală Phoenix în colaborare cu Roton (Din Darul Magilor — Vol. II).

OM BUN la a VI-a ediție!

16-18 decembrie 1996
Sala Palatului, ora 18,00

16 decembrie. Grupul „Om Bun” deschide, urmează concursul, apoi Constantin Dragomir, Alexandru Zărnescu, Blue Jazz Style/Viorex Jeans, Grupul Vouă, Ecoul, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis & Zan, Vali Sterian și Compania de Sunet, Holograf.

17 decembrie. Cristian Dumitrescu, COMCURS, Romeo Iirim, Canon, Maria Gheorghiu, Ioan Gyuri Pascu, Gheorghe Gheorghiu, Mircea Rusu Band, Sarmalele Reci, Horațiu Mălăele, Timpuri Noi.

18 decembrie. Prefix 032, GALA LAUREAȚILOR, Dinu Olărașu, Cristian Buica, Ion Buica, Ion Zubașcu, Doru Stănculescu și Sorin Minghiat, Vasile Șeicaru, Radu Gheorghe, Victor Socaciu și grupul său, Nicu Covaci și Mani Neumann, Pasărea Colibri.

Aceasta este ordinea de intrare în scenă, primită de la organizatorii Festivalului. Prezentator va fi Eugen Cristea, iar Juriul va fi Titus Andrei.

DIN DARUL MAGILOR la a doua ediție

vineri 20 decembrie 1996
Sala Palatului, ora 18,00

Fundația Culturală PHOENIX și TVR organizează acest spectacol, care încheie practic Târgul Internațional de Muzică. Participă: Victor Socaciu, Pasărea Colibri, Narcisa Suci, Mircea Rusu Band, Dinu Olărașu, Cargo, Marcela Saftiuc (o spectaculoasă revenire în țară după aproape 20 de ani), Elena Cârstea.